

- ΛΙΒΑΝΟΣ
- Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ
- ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ
- ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
- ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΧΤΥΠΑ

ΑΓΡΙΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΛΑΟΥ

Με τη χθεσινή και προχθεσινή παναπεργία στην Ελλάδα και τις μαζικές εκδηλώσεις ενάντια στο άντεργατικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης Καραμανλή η εργατική τάξη της Ελλάδας διατράνωσε την αποφασιστικότητα της να αγωνιστεί ενάντια στις προσπάθειες της κυβέρνησης να υποτάξει το εργατικό κίνημα.

Η μαζικότητα των εκδηλώσεων και η μαχητικότητα των εργαζομένων, έδειξαν, αυτές τις μέρες, το ύψος επίπεδο της συνειδητοποίησης της ελληνικής εργατικής τάξης. Δείχνει την εξύψωση των ταξικών αντιθέσεων που υπάρχουν σήμερα μέσα στην ελληνική κοινωνία. Το άντεργατικό νομοσχέδιο που προσαθεί να εφαρμοστεί η ελληνική κυβέρνηση, έχει σκοπό να περιορίσει το δικαίωμα απεργίας. Η εργατική τάξη της Ελλάδας αντίδρασε μαζικά και μαχητικά.

Τα αιματηρά επεισόδια στα οποία εξελίχτηκαν οι εκδηλώσεις όφειλονταν στην προκλητική στάση της αστυνομίας που σε συνεργασία με προδοκότες, προσπάθησε να πνίξει τις εκδηλώσεις στο αίμα. Αποτέλεσμα μια γρήγα νεκρή που την πάτησε ένα αντιδιαδηλωτικό όχημα της αστυνομίας, αρκετές δεκάδες τραυματίες και συλλήψεις. Η κυβέρνηση άρχισε ήδη να επισείει τον κίνδυνο πραξικοπήματος και επαναφορά της χουντικής διακυβέρνησης. Προσαθεί επίσης να θρει άφορμες για να χτυπήσει το εργατικό κίνημα της Ελλάδας, που σ' αυτή την περίοδο της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης παρουσιάζεται δυναμικό και αποφασισμένο να διεκδικήσει τα δικαιώματά, που η αστική τάξη προσπαθεί να καταπνίξει.

Τα πρόσφατα γεγονότα στην Ελλάδα μας δείχνουν ότι η παντοκρατορία της Καραμανλικής κυβέρνησης, που παρουσιάστηκε σαν ο σωτήρας της δεξιάς μετά το ξέφτισμα της χούντας, είναι περισσότερο φαινομενική πα-

ρά πραγματική. Δείχνει επίσης πώς ο Ελληνικός λαός, με την εργατική τάξη στην πρωτοπορεία, θα αγωνιστεί για τα καθημερινά του δικαιώματα αλλά και για τους πύ μακροπρόθεσμους στόχους της εργατιάς, για μια κοινωνία χωρίς ξένες εξαρτήσεις, τάξεις και εκμετάλλευση.

Η εργατική τάξη της Κύπρου, ολόκληρη το κίνημα, πρέπει αυτή τη στιγμή να συμπαρασταθεί ενεργά και άμεσα στους αγώνες των εργατών της Ελλάδας. Γιατί οι Έλληνες εργαζόμενοι είναι οι φυσικοί σύμμαχοι του Κυπριακού λαού, και όχι η αστική κυβέρνηση και το αστυνομικό κράτος του Καραμανλή. Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε ο αγώνας του λαού της Κύπρου πρέπει να συνδεθεί με τους αγώνες της εργατιάς στην Ελλάδα, όπως και με τους αγώνες των άλλων λαών στην περιοχή. Το αυτο το νόημα έχει η διεθνής συμπαρασταση και η διεθνοποίηση του Κυπριακού.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση εκφράζει την πιο θερμή της συμπάρασταση στον αγώνα της ελληνικής εργατικής τάξης. Ο «εθνικός» μανδύας, με τον οποίο έντεχνα η αστική τάξη προσπάθησε να ντύσει το πρόσωπο του Καραμανλή έχει πέσει. Έχει πέσει θλιωμένα. Το ελληνικό προλεταριάτο μπαίνει στον αγώνα. Είμαστε ανεπιφύλακτα μαζί του. Είναι έχτος από οτιδήποτε άλλο μια έλπίδα φωτός στον αγώνα της Κύπρου.

Σχετικά με την παναπεργία στην Ελλάδα και την απροκάλυπτη επίθεση της αστυνομίας ενάντια στο εργατικό κίνημα η Σοσιαλιστική

Νεολαία εκδύσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

«Τη Δευτέρα 24.6.76 η Έλληνική Έργατική Τάξη κατέβηκε σε Πανελλαδική απεργία ενάντια στο αντιεργατικό νομοσχέδιο της Έλληνικής Κυβέρνησης.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι το τελευταίο από μια σειρά αντιδημοκρατικά και αντιλαϊκά μέτρα και νόμους που σκοπό έχει να φιώσει την Έργατική Τάξη, βάζοντας εμπόδια στο δικαίωμα της απεργίας.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή παράλληλα με τις ενδοτικές θέσεις στο Κυπριακό, προχωρεί τώρα σε ανοιχτή επίθεση ενάντια στην Έργατική Τάξη.

Επισείοντας τον κίνδυνο επαναφοράς της δικτατορίας, προσπαθεί να αλυσοδέσει την Έργατική Τάξη στο άρμα των μονοπωλείων.

Η Έργατική Τάξη όμως συνειδητοποιώντας την προσπάθεια της Κυβέρνησης Καραμανλή αντέδρασε μαζικά και δυναμικά, αφήφώντας την οργανωμένη βία και καταπίεση.

Ένα έκτομμυριο περίπου εργάτες έκλεισαν τα εργοστάσια και τους άλλους χώρους δουλειάς και βγήκαν στους δρόμους δείχνοντας έμπρακτα την αντίθεσή τους προς την Κυβέρνηση και τα συμφέροντα που αντιπροσω-

πύει.

Η αστυνομία με όλα τα τεχνικά μέσα που διαθέτει ο Δυτικός πολιτισμός, τάνκς, ηλεκτροφόρα ρόπαλα, δακρυγόνα και άλλα σύνεργα, χτύπησαν αλύπητα τους συγκετρωμένους εργάτες, πληγώνοντας εκατοντάδες και σκοτώνοντας μια γρήγα γυναίκα.

Έτσι έδειξε για μια ακόμη φορά το πραγματικό προσώπιο του αστυνομικού κράτους που στήνει και μάς θύμισε τις περιόδους εκείνες Λαμπράκη και Πολυτεχνείου.

Η Έργατική Τάξη και νεολαία της Κύπρου πρέπει να σταθεί στο πλευρό της Έλληνικής Τάξης που αγωνίζεται σήμερα για να στεριώσει τα δημοκρατικά της δικαιώματα.

Η Σ. Ν. ΕΔΕΝ καταδικάζει τις τρομοκρατικές ενέργειες της κυβέρνησης Καραμανλή και καλεί την Έργατική Τάξη και όλους τους εργαζόμενους της Κύπρου να σταθούν αλληλέγγυοι στην αγωνιζόμενη Έλληνική Έργατική Τάξη.

Έκτελεστική Γραμματεία Σοσ. Νεολαία ΕΔΕΝ

σοσιαλιστική

Εκφραση

αν δεν κινεί την
αν δεν κινεί την
αν δεν κινεί την
πως θα γεννηθεί
το σκοτάδι λαμπύ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ Η ΔΕΞΙΑ

Με την δημιουργία της «Δημοκρατικής Παράταξης» από τον κ. Σπύρο Κυπριανού και του «Δημοκρατικού Συναγερμού» από τον κ. Κληρίδη άρχισε να παίρνει μια άμυδρή έστω μορφή ο σχηματισμός της προεκλογικής δεξιάς. Θάταν όμως λαθεμένο να θεωρήσουμε το θέμα κλειστό. Στη πραγματικότητα η Κυπριακή οικονομική ολιγαρχία κάθε άλλο από ικανοποιημένη μπορεί ν' είναι με τους δύο αυτούς σχηματισμούς: Η εκλογή που της προσφέρεται είναι πολύ μικρή: από τη μία η Δ.Π. είναι μια δύναμη που δεν μπορεί να ελεγχθεί παρά μόνο μέσω Μακαρίου — και η οικονομική ολιγαρχία δεν είναι ένθουσιασμένη με μια τέτοια προοπτική. Από την άλλη ο Δ.Σ. εκπροσωπεί την χρεωκοπία της πολιτικής της και ταύτιση της μαζί του θα οδηγούσε σε πανωλεθρία εκλογική. Ήδη έχουμε τα πρώτα δείγματα μιας κίνησης για απομάκρυνση του κ. Κληρίδη από την ίδια την δεξιά ενώ ο κ. Τάσος Παπαδόπουλος σιωπά εν άναμονη εξέλιξεων. Μάλλον πρέπει να περιμένουμε την δημιουργία κάποιου σχήματος της δεξιάς ανεξάρτητου από τον Μακάριο αλλά «έξαγνισμένου» από τις αμαρτίες του κ. Κληρίδη. Πάντως είναι καθαρό πως η διάσπαση της δεξιάς θα συνεχιστεί πράγμα που θα αύξησει τον πανικό που επικρατεί στους κύκλους της.

ΤΟ Α.Κ.Ε.Λ.

Η πολιτική της απόλυτης ύποταξης της ηγεσίας του ΑΚΕΛ στη δεξιά φαίνεται να συνεχίζεται. Ο κ. Α. Ζαρτίδης στη παγκύπρια συνδιάσκεψη της Έργατικής Νεολαίας της ΠΕΟ έκανε δυο χαρακτηριστικές δηλώσεις: Η μία ήταν ότι το ΑΚΕΛ θάταν εύτυχες αν η «Δημοκρατική Παράταξη» (ή μήπως έννοούσε η δημοκρατική παράταξη;) κερδίσει «απόλυτη και μεγάλη πλειοψηφία» στη Βουλή. Η άλλη ήταν μια απάντηση στην διακήρυξη του Δ.Σ. σχετικά με τον «ρυθμιστικό ρόλο των κομμουνιστών και των συνσδοιπόρων». Είπε ότι το ΑΚΕΛ ούδέποτε προσπάθησε να παίξει ρυθμιστικό ρόλο και δεν θα προσπαθήσει να το κάμει τώρα. Ποιά είναι η προσπάθεια της «επαναστατικής πρωτοπορίας» της εργατικής τάξης;

Η Ρ.Ε.Π.

Και κάποιο άστειο: Δημιουργήθηκε η Ριζοσπαστική Έθνικόφρων Παράταξη. Η προσπάθεια να καλυφθεί ο κ. Κληρίδης από τα δεξιά — αν είναι δυνατόν! — και να παρουσιαστεί σαν η «μετριόφρων» δεξιά είναι πολύ χοντροκομμένη μέσα στις σημερινές συνθήκες. Δεν πρέπει ωστόσο να αποκλείουμε παρόμοιες προσπάθειες με περισσότερη φινέτσα στο μέλλον. Ας μ'ην ξεχνούμε το ρόλο του Γαρουφαλιά στις τελευταίες Έλληνικές εκλογές.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΙ ΨΙΘΥΡΟΙ

Κυκλοφορούν πλατεία αυτό τον καιρό ψιθύροι σχετικά με εκλογικά παζαρέματα. Οι χαλκευτές της λαϊκής θέλησης μιλούν για συμφωνία με τόσες έδρες στο ένα κόμμα και τόσες στο άλλο προσυμφωνημένες και μοιρασμένες ήδη. Στόχος είναι η δημιουργία έντυψωσης σχετικά με τη δύναμη των κομμάτων και η πρόκληση λαϊκής αδιαφορίας. Μια μόνη απάντηση μπορεί να δώσει τέλος σε τέτοιες κακοήθειες: η εφαρμογή της αναλογικής. Όμως αντιδρά η δεξιά γιατί ξέρει πως το αποτέλεσμα θά'ναι μια άριστη πλειοψηφία στη Βουλή...

Ο ΖΙΣΚΑΡ ΝΤ' ΕΣΤΑΙΝ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

Μετά την επιτυχία της αντίδρασης να εκλεγεί δεξιός πρόεδρος στο Λίβανο έχουμε κι' όλας τα πρώτα βήματα κλιμάκωσης της ιμπεριαλιστικής επίθεσης: ο πρόεδρος της Γαλλίας Ζισκάρ ντ' Εσταίν δήλωσε πως η Γαλλία είναι πρόθυμη να στείλει στρατεύματα «για την τήρηση της τάξης» στο Λίβανο. Είπε ακόμα πως σ' αυτό συμφωνούν η Συρία και οι Ήνωμένες Πολιτείες και ότι έχει πληροφορηθεί και η Σοβιετική Ένωση.

Είναι φυσικά πρόωρο να πει κανείς με βεβαιότητα πια τελικά στάση θά κρατήσει η Σοβιετική Ένωση πάνω στο θέμα. Ώστόσο είναι άμφιβολο να διακινδύνευε ο Γάλλος πρόεδρος μια τέτοια δήλωση αν δεν είχε σοβαρούς λόγους να πιστεύει πως η στάση της δεν θά'ναι ενεργά αρνητική. Τό έλο θέμα ρίχνει νέο λάδι στη φωτιά του προβληματισμού σχετικά με τη φύση και τους προσανατολισμούς ενός καθεστώτος όπως της Συρίας αλλά και σε τελευταία ανάλυση θά'ζει ερωτηματικά για τις δυνατότητες και τις προθέσεις της Σοβιετικής Ένωσης.

Είναι γνωστό πως βασικός στόχος της Φαλαγγίτικης πρόκλησης ήταν η ανάσχεση της Παλαιστινιακής Επανάστασης. Σ' αυτή τους την προσπάθεια απέτυχαν γιατί ο Λιβανικός λαός κινητοποιήθηκε δημιουργώντας συνθήκες που ξέφευγαν από τον έλεγχο των ιμπεριαλιστών: νίκες των άριστερων δυνάμεων, ανταρσία στο στρατό κλπ. Οι Παλαιστίνιοι με την εμπειρία της Ιορδανίας και του μαύρου Σεπτέμβρη απέφυγαν τα τοπικά σφάλματα και σ' αυτή την περίπτωση βοήθησαν τον Λιβανικό λαό. Δεν έφτασαν μέχρι το τέλος, την ολοκληρωτική συντριβή της δεξιάς, γιατί το Συριακό καθεστώς ανέλαβε το ρόλο του διαιτητή ρίχνοντας στη μάχη τις δυνάμεις του Παλαιστινιακού Απελευθερωτικού Στρατού που ελέγχονταν από τη Συρία.

Αναμφίβολα το Συριακό καθεστώς είναι ένα από τα πιο προοδευτικά Άραβικά καθεστώτων. Ώστόσο τριγυρισμένο από ένα αντιδραστικό περίγυρο δεν μπορούσε να συμπεριφερθεί διαφορετικά στο ρόλο του σαν διαιτητή στη Λιβανική κρίση. Αν τασσόταν με το μέρος της άριστης θάπρεπε να'χε αποφασίσει μια γενικότερη κρίση κάτω από την κατηγόρια της επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις του Λιβάνου. Και μπλεγμένο μέσα σε εσωτερικά οικονομικά και πολιτικά προβλήματα δεν θάταν σε θέση για κάτι τέτοιο.

Από τη δική της σκοπιά η Σοβιετική Ένωση φαίνεται να έρμηνεύει την ύφεση σαν διατήρηση του στάτους κβό. Μια σημαντική στροφή του Λιβάνου προς τ' άριστερά, και μάλιστα κάτω από

μια ήγεςία που δεν θά βρισκόταν υπό τον έλεγχο της θά μπορούσε να οδηγήσει σε ανεπιθύμητες περιπέτειες. Από την άλλη το να δεχτεί άνοιχτά την αποστολή Γαλλικών στρατευμάτων θά την εξέθετε. Έτσι φαίνεται πως ακολουθεί μια αυστηρή στάση μη επέμβασης πλένοντας τα χέρια της μπροστά στην τραγωδία του Λιβανικού λαού.

Με την απόρριψη της Γαλλικής προσφοράς από την άριστη ήγεςία του Λιβάνου θά'ναι κάπως δύσκολο να πρα-

γματοποιηθούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Μια Γαλλική επέμβαση θά σημαίνει αίματοκυχία πράγμα που η Γαλλία δεν μπορεί ν' άντέξει. Η κρίση στο Λίβανο φαίνεται να συνεχίζεται για πολύ καιρό ακόμα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΣΟΣΙΑΛ. ΕΚΦΡΑΣΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Έξαγγέλθηκαν οι βουλευτικές εκλογές. Και τις χαιρετίζει ο λαός, άνακουφίζεται. Δεν μπορούσε να υπάρχει άλλη άναβολή, έπρεπε να εξαγγελθούν.

Έπρεπε, γιατί αυτήν δεν ήταν η βουλή του λαού, αλλά η βουλή μιας κλίμακας ανθρώπων έχθρων του λαού.

Έπρεπε, γιατί αυτή η βουλή καταπρόδωσε τον λαό, έσφαξε τον λαό, έβγαλε τον πρόεδρο του πραξικοπήματος, πραξικοπηματίες «ύπουργούς», έβγαλε και δεύτερο «πρόεδρο» αυτή την φορά του μεταπραξικοπήματος και τυγχάνει ο δεύτερος «πρόεδρος» να είναι και πρόεδρος της αντίτιμης βουλής.

Έπρεπε, να εξαγγελθούν οι βουλευτικές εκλογές μετά που ο πρόεδρος του σώματος «παραιτήθηκε» από διαπραγματευτής της Έλθνοκυπριακής πλευράς διότι, άποκαλύφθηκε η προδοσία του, της συμμαχίας με τους πληρεξούσιους του ιμπεριαλισμού σε βάρος του νησιού, και η βουλή, που είναι δική του βουλή δεν τον άνάγκασε σε παραιτήση. Άλληλεγγύη σενεόχων προς ενόχους.

Έπρεπε, γιατί η βουλή δεν εκφράζει το λαϊκό αίσημα, άντιστρατεύεται τα λαϊκά συμφέροντα, καταψηφίζει ό,τι είναι προς άφελος του λαού, ό,τι είναι εθνική άξιοπρέπεια.

Αν καθυστερούσε ακόμα λίγο η έξαγγελία των εκλογών σίγουρα θά εκραγόταν το λαϊκό ήφαισαιο και τότε δεν θά υπήρχε ούτε κτίριο ούτε παχυντές πολυθρόνες για να κάνουν τες παρασυναγωγές τους οι ένοχοι και σενεόχοι της κυπριακής τραγωδίας.

οικονομική ολιγαρχία για να δημιουργήσει τα προγεφυρώματα εκείνα — πολιτικοστρατηγικά — που θά συντελούσαν στην κυπριακή τραγωδία όπωσδήποτε δεν έννοούσε τίποτε άλλο αυτή η Μακαριακή πολιτική παρά «πλειοψηφία κανενός» στην βουλή.

Και βλέπουμε ακόμα όπως πάντα γινόταν με τον Μακάριο να συγκρούεται η θεωρία του με την πράξη του. Μιλούμε για σύγκρουση θεωρίας — πράξης γιατί πιστεύουμε πως πραγματικά έστρεφε αντίιμπεριαλιστικά, πλην όμως με άσυνεπεια γιατί πρακτικά λίγα έκαμνε ή μάλλον μισόκαμνε από να άποφύγουμε την ιμπεριαλιστική επίθεση. Μέσα στα πλαίσια αυτής της πολιτικής βλέπουμε ακόμα και γνωστούς δολοφόνους της δεκαετίας '60-'70 άνενόχλητοι να χρησιμοποιούν το Μακάριο που ποτέ δεν τους έσοκέπασε στον λαό για να πάρουν ψήφους στις εκλογές εκείνες.

Μια άλλη ήγεςία που πρέπει να θεωρείται υπεύθυνη για την κατόληψη της βουλής από την αντίδραση είναι η Άκελική ήγεςία. Το ΑΚΕΛ ενώ μπορούσε να αποκλείσει σε μειοψηφία τη δεξιά και σε πλειοψηφία τες προοδευτικές δυνάμεις σε συνασπισμό άφου το ίδιο έδιωχνε την έξουσία από τα χέρια του εν τούτοις ούτε αυτό δεν έκα-

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΑ

105 χρόνια από τη πτώση της

Για 72 μέρες οι εργάτες του Παρισιού κράτησαν την εξουσία στα χέρια τους την άνοιξη του 1871. Η κομμούνα παρ' όλη την άποτυχία της ήταν ένα παράδειγμα επαναστατικής πράξης και ταξικής συνείδησης που έδωσε στο εργατικό κίνημα πολύτιμα διδάγματα. Ο Μάρξ έξη μήνες πριν είχε ταχθεί ενάντια σε μία εξέ-

Η Παρισινή κομμούνα άνακηρύχτηκε μετά τον Γαλλοπρωσικό πόλεμο, η μάλλον ήταν άποτέλεσμα της ήττας της Γαλλίας. Η άνικανότητα της στρατιωτικής μηχανής του Ναπολέοντα του Π φάνηκε άμέσως. Με την έναρξη του πολέμου ο ίδιος δρέθηκε πολιορκημένος από τους Γερμανούς, και άργότερα συνελήφθη. Μόλις τούτο έγινε γνωστό οι μάζες στο Παρίσι αντίδρασαν με την κήρυξη της Δημοκρατίας και την κατάργηση της αυτοκρατορίας. Η εξουσία καταλήφθηκε από μία προσωρινή κυβέρνηση άστων και συντηρητικών, που ή προσπάθειά της να συνεχίσει τον πόλεμο οδήγησε σε τελειωτική ήττα και το Παρίσι δρέθηκε πολιορκημένο από τους Πρώ-

σους. Στο μεταξύ ή εργατική τάξη είναι άνάστατη, τα κοινωνικά προβλήματα είναι άζύτατα. Ο πληθυσμός μαστίζεται από την πείνα, την άνεργία και την έλλειψη στέγης.

Για ν' αντιμετώπιση την κατάσταση ή προσωρινή κυβέρνηση ύπογράφη συμφωνία ειρήνης με το Βίσαρμκ, και αποφασίζει να μεταφέρει την πρωτεύουσα από το Παρίσι στις Βερσαλλίες. Υπογράφονται επίσης άτιμωτικοί για τη Γαλλία όροι που ύπαγόρευσε ο Βίσαρμκ.

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΑΣ

Οι εργάτες και άλλα λαϊκά στρώματα στο Παρίσι, έ-

γερση του Γαλλικού προλεταριάτου γιατί την έβλεπε σαν πρόωρη. Όταν όμως ή εξέγερση έγινε, δέν δίστασε καθόλου να την επαινέσει:

«...Τι ιστορική πρωτοβουλία, τι προθυμία για θυσία ύπάρχει σ' αυτούς τους Παριζιάνους... Η ιστορία δέν έχει παρόμοιο παράδειγμα τέτοιας μεγαλωσύνης». Και λίγο άργότερα στις 17 Άπριλη 1871 έγραφε σε κάποιον: «Η παγκόσμια ιστορία θα ήταν πραγματικά πολύ εύκολο δημιούργημα, αν ο άγώνας αναλαμβάνόταν μόνο κάτω από άλάνθαστα εύνοϊκές συνθήκες».

Ξαγριωμένα από την προδοσία της άρχουσας τάξης καταλαμβάνουν τη Διοίκηση, της Έθνοφρουράς, όπου συμμετείχαν, και εκλέγουν τους άξιωματικούς τους. Έτσι ή Έθνοφρουρά μετατρέπεται σ' ένα όργανο λαϊκής πάλης. Η προσωρινή κυβέρνηση στέλνει «πιστά» στρατεύματα στο Παρίσι, για να ύποτάξουν τους εργάτες. Σαν άποτέλεσμα μεγάλα τμήματα του στρατού ένώνονται με τους εργάτες, ένθι τα τμήματα που μένουν πιστά εγκαταλείπουν το Παρίσι.

Η Κεντρική Έπιτροπή της Έθνοφρουράς οργανώνει εκλογές και εκλέγεται το συμβούλιο (Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ) που άποτελέσει την κυβέρνηση του Παρισιού μέχρι τις 21 Μαΐου 1871, όπότεν ή

επανάσταση πνίγηκε στο αίμα.

Το πρώτο διάταγμα της Κομμούνας καταργούσε τον ταχτικό στρατό και τον άντικαθιστούσε με την Έθνοφρουρά που την άποτελούσαν εργάτες και άλλα δημοκρατικά στοιχεία από τα λαϊκά στρώματα.

Ο μισθός των άνωτερων ύπαλλήλων όρίστηκε να μη ξεπερνά το μεροκάματο του ειδικευμένου εργάτη. Ψηφίστηκε επίσης διάταγμα σύμφωνα, με το όποιο, όλα τα εγκαταλειμμένα εργοστάσια άνακαθίστανταν από εργατικούς συνεταιρισμούς για να ξαναρχίσει ή παραγωγή. Η κομμούνα πήρε επίσης μέτρα για την εκκλησία και τη παιδεία. Αφαίρεσε την άνάμειξη της εκκλησίας από το

κράτος, κατάργησε τον εκκλησιαστικό προϋπολογισμό και έδωσε χαρακτήρα λαϊκό στην παιδεία.

Η Κομμούνα του Παρισιού στηρίζεται στις οργανώσεις και τα συμβούλια της εργατικής τάξης, όπως ήταν οι εργατικοί συνεταιρισμοί και σύλλογοι, το συμβούλιο των εκλεγμένων άντιπροσώπων των ταγμάτων της έθνοφρουράς και γυναικείες οργανώσεις.

Η Παρισινή Κομμούνα με διακήρυξή της σ' άλλες πόλεις κάλεσε δολόκληρο το προλεταριάτο της Γαλλίας να ιδρύσει κομμούνες σ' άλλες πόλεις.

Έξεγέρσεις όμως σ' άλλες πόλεις της Γαλλίας καταπνίχτηκαν γρήγορα από την άστική κυβέρνηση. Η κομμούνα του Παρισιού άντεξε μέχρι τις 21 Μαΐου. Καταπνίχτηκε έπειτα από αίματηρές μάχες, και μετά από μία σειρά ύμωτήτων που έφάρμασε ή μπουρζουαζία ενάντια στους επαναστάτες. Χιλιάδες εργάτες εκτελέστηκαν (πάνω από 30 χιλιάδες) και άλλοι έξορίστηκαν μαζικά.

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΑΣ

Το πιο σημαντικό ίσως διδάγμα είναι ίσως εκείνο που σημειώνει ο Λένιν, για την ικανότητα του προλεταριάτου να αυτοδιοικηθεί και να δημιουργήσει εργατικό κράτος: «Χωρίς καμιά ξεχωριστή περιπλοκή νομοθεσία, το προλεταριάτο παίρνοντας την εξουσία έφάρμασε άπλά στην πράξη τον εκδημοκρατισμό του κοινωνικού συστήματος».

Πέρα άπ' αυτό ή κομμούνα παρουσίασε πολλές άδυναμίες ύποκειμενικές και άντικειμενικές.

Πιο βασική ήταν ή έλλειψη του επαναστατικού κόμματος, που θα καθοδηγούσε σωστά το προλεταριάτο στην διατήρηση της εξουσίας. Συναφώς βλέπουμε και την άναποφασιστικότητα που έδειξε ή κομμούνα σε όρισμένες περιπτώσεις. Δέν δήμυσε για παράδειγμα την Τράπεζα της Γαλλίας με τα τεράστια της αποθέματα. Τούτο άντικατοπτρίζει την έπιρροή των ιδεών του Προυντόν που μιλούσε για «δίκαια άνταλλαγή». Επίσης ή κομμούνα έδειξε άδυναμία, όσον άφορά τη προπαγάνδα μέσα στο στρατό του άντιπάλου και άπότυχε στο να συνδεθεί με τα ξεσηκώματα των εργατών στις άλλες πόλεις.

Η εξέγερση αντιμετώπισε από την έλλη άντικειμενικές δυσκολίες όπως ήταν ή έλλειψη διεθνοιστικής συμπαραστάσης από το προλεταριάτο του έξωτερικού και ειδικά της Γερμανίας και ή έχθρικη στάση των άγροτικών μαζών.

Έτσι ή Παρισινή Κομμούνα χάθηκε. Παραμένει, όμως ένα δείγμα αθόρητου ήρωϊσμού στους άγώνες του προλεταριάτου για κοινωνική άπελευθέρωση. Η κομμούνα υπήρξε όπως λέγει ο Μάρξ «Ο Δοξασιμένος προάγγελος μιας νέας κοινωνίας».

νε και άνοιχτόχερα άφησε τη δεξιά να άλωνίζει στή βουλή και περιορίστηκε στις 9 έδρες. Το ΑΚΕΛ άνωσε το πρόσον φως για μία δεξιά βουλή, μία δεξιά κατά πλειοψηφία άνέντιμη προδοτική και άντιλαϊκή. Μετά το χάρισμα αυτό προς την οικονομική άλιγαρχία έπρεπε να διαλυθεί κάθε άυτάπατη πώς ήταν δυνατόν μία τέτοια βουλή να σταθεί δίπλα στον λαό. Έπρεπε να περιμένουμε το σημερινό εκφυλιστικό της κατόντημα την άντιμακαριακή της άπάση, άντι να σπρώχνει τον Μακάριο σε ταλμηρές άπεφάσεις. Όθμισσαν άφελείς αν περιμένουμε πατριωτική συμπεριφορά από τον πρόεδρο μιας τέτοιας βουλής που ή προδοσία του δέν είναι προδοσία Κληρίδη, αλλά προδοσία της τάξης του. Με ποιά περιμένουμε στο κόγω — κάτω να συνδέσει τα συμφέροντά της ή έξαρτημένη οικονομική άλιγαρχία; Με τον λαό ή με τους οικονομικούς της συμμάχους, το ξένο μονοπώλιο και κεφάλαιο και τον πάτρωνά του τον βορειοαμερικάνο ήμπεριολισμό.

Έτσι, φτάσαμε στην σημερινή βουλή. Βέβαια θα θρέβονται πάντα δικαιολογίες για να μην άναλαμβάνει κανένας τες εύθύνες του: Ο Μακάριος μπορεί να μās λέει πως δέν περιμένε την προδοσία, πως δέν φανταζόταν πως θα χιζόταν προγεφύρωμα από Έλληνες κύπριους για να περάσει ή Χούντα — πρώην Έθνικό Κέντρο.

Το δε ΑΚΕΛ μπορεί να μās λέει πως αν έδγαζε περισσότερους βουλευτές θα γινόταν προεϊκόπημα. Όμως και προδοσία έγινε και προγεφύρωμα χτιστηκε και προεϊκόπημα γίνηκε χωρίς πλέον των 9 βουλευτών.

Δικαιολογίες τέτοιες άπως είπαμε θα θρέδονται πάντα μα που πάντα θα οδηγούν σε προδοσίες. Αν ο Μακάριος είναι συνυπεύθυνος για όσα έγιναν αλλά το καταστατικό του γράφει «δεϊός πατριώτης» τότε πάσο συνυπεύθυνος είναι το ΑΚΕΛ που το καταστατικό του γράφει «πρωτοπορεία του λαού και επανάσταση».

Και έξαγγέλληκαν νέες βουλευτικές εκλογές. Και άνάπνευσε ο λαός και περιμένει την άφρον των εκλογών για να πάει στην κάλη πιο έτοιμος, πιο σύγυρος πως θα ψηφίσει σωστά

τούτη τη φορά πως δέν θα τον ξεγελάσουν «ύπουργοί» προεϊκοπηματίες και «πρόεδροι» προεϊκοπηματίες και μεταπροεϊκοπηματίες πως θα τμηρήσει με την ψηφο του τους ένόχους, πως θα ψηφίσει την άντίσταση του προεϊκοπηματος την άντίσταση του μεταπροεϊκοπηματος, αυτούς που έφεραν την συνταγματική νομμάτητα.

Όμως και πάλιν δέν θα έπιτρέψουν στον λαό να ψηφίσει αν δέν αλλάξει το σύστημα των εκλογών. Πλειοψηφικό και πάλιν το σύστημα. Αναγκάσει οι συμμάχους. Αν δέν γίνουν μπορεί και κόμμα με 49% να μην θγάλει ούτε ένα βουλευτή ή αν 4 κόμματα μαζί έχουν το 79% και δέν συνεργασθούν και πάλιν μπορεί να μην έχουν ούτε ένα βουλευτή και ένα πέμπτο κόμμα με 21 να θγάλει όλους τους βουλευτές.

Γι' αυτό αναγκαίοι οι συνασπισμοί. Έκ των προτέρων

Η συνταχτική έπιτροπή της Σ.Ε. πήρε αυτή την συνεργασία από άναγνώστη της. Παρ' όλο που διαφωνεί με μερικά σημεία πιστεύει πως οι άπόψεις που εκφράζονται είναι σοβαρές και χρειάζεται να συζητηθούν. Γι' αυτό την δημοσιεύει και έλπίζει να συνεχιστεί ή συζήτηση για το καλό του Κυπριακού λαού.

Εναντί των παροκλήνια θα αποφασίσουν τους όριθμούς έδρων για κάθε παράταξη. Διπλωματία, βολιδοσκοπήσεις ζυμώσεις και τέτοια. Η παλιά ιστορία επαναλαμβάνεται. Η μικροπολιτική άνηθικότητα θα όργιάσει θα όρχιάσει ή έπιβολή όρων μεταξύ συνεργασθέντων. Είναι παλιό το παραμύθι. Έσύ θα θγάλετε τόσους, εγώ θα θγάλω τόσους. Μα γιατί τόσους και όχι τόσους. Εύκολο να φανταστεί κανείς πόσο ήθκοι είναι οι συνασπισμοί. Εύκολο πάλι να φανταστεί κανείς πόσο τίμιο θθναι ή εκπροσώπηση του λαού.

Και άναρωπιέται κανείς πως άφου κινούμαστε άκριβώς άπως και πριν την τραγωδία με τα ίδια συστήματα θα είναι δυνατό να μην ολοκληρωθεί ή τραγωδία. Πως είναι δυνατό να προχωρήσουμε για τον μακροχρόνιο άγώνα που έξήγγειλε ο

Πρόεδρος Μακάριος άφου και πάλιν πολλά μās προειδοποιούν ότι δέν πρόκειται να ψηφίσει ο λαός.

Ιδεολογικοί συγγενείς από άριστερά το ΑΚΕΛ και ή ΕΔΕΚ. Άλλά το πρώτο θα εύτυχίσει με πλειοψηφία της πατριωτικής δεξιάς. Φαίνεται, στες μέρες μας οι άριστεροι είναι άπάτριδες. Μετά τες δηλώσεις αυτές πρέπει νάμαστε βέβαιοι για το ύπόληπο συνσπασιακό και άπωσθήποτε βέβαιοι για την βουλή που μās έρχεται. Μας έρχεται μία δεξιά βουλή. Δέν έξερουμε πιο δικαιολογία θα δώσει αυτή τη φορά το ΑΚΕΛ. Μήπως ότι θα γίνει δεύτερο προεϊκόπημα ή μήπως ότι θα καταλάβουν οι Τουρκοί δολόκληρο το νησί; Πάντως το δεύτερο είναι πιο έπιτικόρο.

Αναμένουμε όμως να δοίμε αυτούς που δέν συμβιβάστηκαν ούτε μέσα στην βουλή ούτε έξω

λαό όσους έμποιίζουν το λαό, όσους τον εκμεταλλεύονται όχι για συμφέροντο του ίδιου, όσους καθιστερόν την ώρα που θα γίνει κυρίαρχος. Γιατί θα γίνει κυρίαρχος ο λαός και θα ζητήσει μία μέρα εύθύνες όσο και αν φαίνεται άνεχτικός όσο και αν δίνει πιστώση χρόνου σε μερικούς. Περιμένουμε να κάνουν άποκαλύψεις χωρίς να δεχτούν την άποσδήητη άναμμένο της άμφισβήτηση της δύναμής τους, χωρίς να δεχτούν τους όρους, αυτών που έέχασαν τα λαϊκά τους καταστατικά ράφια, που στόχο θα έχουν κανένα άλλο παρά την φήμιση της άληθινής φωνής που θα έπιθυμούν να φωνάξεται από όσο το δυνατό λιγότερες έδρες.

Σαν γίνει αυτή ή άποκάλυψη προς το λαό δέν ύπάρχει καμιά άμφισβόλια πως ο λαός θα ψηφίσει θα δικαιώσει τους άγωνιστές. Οι εκλογές όμως σ' αλήθεια μία μάχη. Μία μάχη που πρέπει να την δώσει σωστά ο λαός μα που για να τη δώσει σωστά χρειάζεται την πιο πάνω πληροφόρηση. Είναι μία μάχη άναπόσπαστο μέρος της έλης λαϊκής πάλης για λευτεριά και δικαιοσύνη μέσα από το καμίνι της όποιος ο λαός πρέπει να βγει πιο δυνατός πιο ένθουσιασμένος, πιο περήφανος.

Δέν κρύβουμε την άπαισιοδοξία μας άφου προηγουμένα ύπολόγισαμε σε ποιά βουλή οδηγούμαστε. Όμως σαν πληροφορηθεί ο λαός για τους ύπεύθυνους αυτής της δεξιάς βουλής που μās έρχεται, πράγμα που δέν έγινε στες εκλογές '70, τότε ο λαός δέν θα άπογοητευθεί αλλά περήφανος και άγονάτιστος θα σταθή να δώσει την έπόμνη του μάχη γιατί έξέρει πιο ποιοί άντιπαθούν την κυριαρχία του, ποιοί στο όνομά του κερυστερόν την δικαιοσύνη.

Και κάτι άλλο: Χωρίς αυτό να σημάζει ότι πρόκειται για άπορία άφου ήδη γνωρίζουμε την πορεία προς τις εκλογές. Αν λόγω της ιδεολογικής συγγένειας ΑΚΕΛ — ΕΔΕΚ άποφασισθεί μετώπο τότε ποιος θα τρέξει στες μάζες του να τις μεταπίσει ότι ο Άρχηγός της ΕΔΕΚ δέν είναι ούτε έστρεμιστής, ούτε ταχιδιώχτης, ούτε ρομαντικός, ούτε καν πράχτορας της Σ.Π.Α. έτσι, για να περέσουν να τον ψηφίσουν:

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΓ.

Α' ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Στις 16 του Μάη πραγματοποιήθηκε στη Λεμεσό η 1η Έπαρχιακή συνδιάσκεψη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού ή όποια αποτέλεσε σταθμό για την οργάνωση της ΕΔΕΝ Λεμεσού.

Τις εργασίες της Συνδιάσκεψης άνοιξε με σύντομη ομιλία ο πρόεδρος της συνδιάσκεψης συν. Χριστόκης Παύλου και ακολούθησε προσφώνηση από τον Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μ. Τεμβριώτη.

Στη συνέχεια έγινε πολιτική εισήγηση από το Γ. Γρ. της ΕΔΕΚ συν. Τάκη Χατζηδημητρίου.

Χαιρετισμούς απήθυσαν προς την συνδιάσκεψη εκπρόσωποι της ΕΔΕΝ Λευκωσίας και ΕΔΕΝ Πάφου.

Από μέρους της Γυναικείας Σοσιαλιστικής Κίνησης Λεμεσού προσφώνησε την συνδιάσκεψη η συν. Σούλα Βενιζέλου η οποία αφού αναφέρθηκε στους αγώνες της ΕΔΕΝ και τον ρόλο του Γυναικείου κινήματος, και κατέληξε:

Με μεγάλη μας χαρά σας πληροφορούμε πως τον τελευταίο καιρό όλο και περισσότερες γυναίκες ενώνουν την ζωή τους μαζί μας. Ενώνουμε τα χέρια με τα εκατομμύρια των γυναικών που αγωνίζονται για ειρήνη και λευτεριά. Ενώνουμε τα χέρια μέσα από την γραμμή του Αττίλα με τις αδελφές μας Τουρκοκύπριες τις ξεριζωμέ-

νες από τα σπίτια τους. Ενώνουμε τα χέρια για να νικηθεί ο εχθρός των λαών της γης ο φασισμός. Και πιστεύουμε πως ο φασισμός θα νικηθεί αύριο στην Κύπρο και στην Χιλή, στην Ισπανία και παντού όπως νικήθηκε χθές στο Βιετνάμ και στην Αγκόλα.

Την συνδιάσκεψη χαιρέτησε και εκπρόσωπος των προσφύγων μελών της ΕΔΕΝ ο όποιος μεταξύ άλλων είπε: «Εμείς οι πρόσφυγες διαβιόμαστε όλους ότι όσος χρόνος κι αν περάσει όσα εμπόδια κι αν παρουσιαστούν όσα κακά κι αν πάθουμε, θα συνεχίσουμε απτόητοι και με το ήθικόν ψηλά, τον αγώνα που άρχισαμε και υποσχόμαστε ότι δεν θα τον σταματήσουμε μέχρι να επιστρέψουμε όλοι πίσω στα σπίτια μας».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Πολιτική εισήγηση έκανε ο συν. Αντρέας Ιακώβου:

Συνορχίζαμε σήμερα στην Α' Έπαρχιακή Συνδιάσκεψη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ για να δοθεί με τις νέες εξελίξεις και να χαράξουμε τις προοπτικές για την ίδρυση του οργανωτικού μηχανισμού της πόλης και της έπαρχιας έτσι που να μπορεί να ανταποκριθεί στα νέα καθήκοντα της πρωτοπόρας οργάνωσής μας.

Βρισκόμαστε επίσης σήμερα εδώ για να διακηρύξουμε και πάλι πως σαν η αγωνιστική πρωτοπορία της νεολαίας αυτού του τόπου θα αγωνιστούμε χωρίς ύπολογισμούς όπως πάντα ανέδοτοι για μια Κύπρο ΛΕΥΤΕΡΗ και ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ. Για να διακηρύξουμε ότι εμείς δεν αναγνωρίζουμε τα τελεσμένα γεγονότα ότι δεν υπάρχει καμιά δύναμη για να μας στρέψει πίσω και ότι θα παραμείνουμε πάντα όρθιοι στα μετερίζια του αγώνα για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση».

Εξ σχετικά με την πολιτική της Έλληνοκυβέρνησης στο Κυπριακό είπε:

«Αυτή η πολιτική των υποχωρήσεων απέναντι στους αμερικανικές πιέσεις ήταν φυσικό να επεκταθεί και στη πολιτική της έναντι του Κυπριακού προβλήματος που ε-

γινε πια επίσημα φανερό με την πρόσφατη αμερικανο-Καραμανλική συμφωνία και την επίθεση ενάντια στο κίνημα των άδικομελών που στρέφεται σαν πισώπλατη μαχαιριά ενάντια στον Κυπριακό λαό και στους φυσικούς του συμμάχους».

Η πολιτική της Κυβέρνησης του Καραμανλή όρθηκε εύτυχως λίγους μμητές στον πολιτικό χώρο της Κύπρου. Έν τούτοις η ζημιά που προξένησε στο εθνικό μας θέμα είναι τεράστια.

Αναφερόμενος στο τρίπτυχο της ΕΔΕΚ είπε ότι τούτο δείχνει την σωστή αγωνιστική γραμμή που θα οδηγήσει στην Λευτεριά. Και ανέλυσε την κάθε πτυχή με βάση τις σημερινές συνθήκες.

ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Δεν υπάρχει αλληλεγγύη, σε ανύπαρκτο αγώνα όπως δεν υπάρχει ήττα για τους λαούς που αγωνίζονται για λευτεριά.

Ο αγώνας μας είναι αντιιμπεριαλιστικός και εχθρό του Κυπριακού Λαού Έλλήνων και Τούρκων είναι οι ιμπεριαλιστές και τα ντόπια προγεφυρώματά τους.

Πρέπει επιτέλους να φτιάξουμε τον εργάτη, τον αγρό-

τη και τον πρόσφυγα. Έλληνοκύπριο και Τουρκοκύπριο αγωνιστή διότι κοινά είναι τα συμφέροντα των τάξεων αυτών όπως κοινός είναι και ο εχθρός.

Στον στρατιωτικό τομέα η δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής είναι απαραίτητη γιατί αύριο η αποτελέση την τροχόπεδη απέναντι στις πραγματικές διαθέσεις της Τουρκίας.

Για ένα αγώνα όμως δεν είναι αρκετή μόνο η στρατεύση του λαού αλλά και η στρατεύση της οικονομίας του τόπου. Η οικονομία του τόπου βρίσκεται έξω από την σημερινή πραγματικότητα. Οι επιχορηγήσεις του κράτους στο ιδιωτικό κεφάλαιο δεν εξυπηρετούν καθόλου τον αγώνα του λαού. Η σωστή οικονομική πολιτική παίζει καθοριστικό ρόλο στον αγώνα ενός λαού. Το οικονομικό πρόγραμμα της οργάνωσής μας δείχνει τον σωστό δρόμο που θα πρέπει να ακολουθηθεί.

Είναι απαράδεκτο στην σημερινή τραγική κατάσταση που βρίσκεται ο τόπος να παρατηρείται, από τη μιά, εξαγωγή κυπριακού κεφαλαίου στο εξωτερικό και μάλιστα από χρήματα που δανειοδοτεί η κυβέρνηση για επαναδραστηριοποίηση. Και από την άλλη, η ελαστική οικονομική πολιτική της κυβέρνησης να επιτρέπει στις Άγγλικές τράπεζες που βρίσκονται στην Κύπρο να θησαυρίζουν από τον ιδρώτα των Κυπρίων εργαζομένων. Όπως απαράδεχτη είναι και η φοροδιαφυγή από μέρους της κεφαλαιοκρατικής τάξης, που έχουν σαν συνέπεια την μετανάστευση των Κυπρίων εργατών στο εξωτερικό.

Η εργατική τάξη θα πρέπει να διεκδικήσει αγωνιστικά τα δικαιώματά της και να μη δηλιάσει μπροστά στην αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας.

Αναφέρθηκε επίσης στο αναφαίρετο δικαίωμα της νεολαίας να συμμετέχει στην εκλογή της πολιτικής ηγεσίας του τόπου και κάλεσε την κυβέρνηση να αναθεωρήσει την απόφασή της και να δώσει ψήφο από τα 18.

Καταλήγοντας είπε:

«Η γενειά μας βρίσκεται ορίσκειτα: σ' ένα δύσκολο σταυροδρόμο των πεπρωμένων του Νησιού μας. Καλούμαστε να ορθώσουμε το αντίστημά μας, και να κλείσουμε τ' άφτια μας στους «ρεαλιστές» συνθηκολόγους. Να κρατήσουμε ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Κύπρο ΛΕΥΤΕΡΗ και ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ».

η νεολαία απαιτεί ΨΗΦΟ ΣΤΑ 18

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ

Η εμπλοκή του Κυπριακού μέσα στα Νατοϊκά πλαίσια ή σε διμερείς Έλληδο-τουρκικές συνομιλίες πρέπει να αποφευχθεί γιατί θάχει καταστροφικά αποτελέσματα για το εθνικό μας θέμα. Γιατί μέσα σ' αυτά τα πλαίσια

ή Κύπρος απομονώνεται από τους φυσικούς της συμμάχους. Θα πρέπει να ζητήσουμε πρακτικά μέτρα ενάντια στην Τουρκία από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Επίσης πρέπει η διαφώτιση στο εξωτερικό να γίνει πιο έντονη, και να μην περιοριστεί σε επίπεδο ηγεσίας.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Οργανωτική εισήγηση κατέθεσε ο συν. Ντίνος Κιτρομηλίδης.

Σύντροφοι, Φθάσαμε στην 1η έπαρχιακή συνδιάσκεψη της σοσιαλιστικής νεολαίας ΕΔΕΝ Λεμεσού. Η ΕΔΕΝ ιδρύθηκε από το 1970, και μέσα σ' αυτό το διάστημα συνέδησαν γεγονότα που επιβάλλουν την αναγκαιότητα για αναδιοργάνωση. Συγκεκριμένα την αλλαγή των οργανωτικών δομών. Δεν θα αναφερθούμε στο τρόπο που συντελέστηκε η προδοσία σε όρους του λαού μας, αλλά θέλουμε να εισηγηθούμε διάφορους τρόπους που θα μας επιτρέψουν να ανταποκριθούμε στους σκοπούς και τις διακηρύξεις του 1ου παγκυπρίου συνεδρίου Έργατική Νεολαία:

1. Να δημιουργηθούν αμέσως εργατικό γραφείο που θα έχει σαν έργο την προώθηση και επίλυση των προβλημάτων των εργαζόμενων νέων μας.

2. Να εντεινουμε τις προσπάθειές μας ώστε να δημιουργήσουμε εργατικές ομάδες βάσεις, σε όσο το δυνατό περισσότερα εργοστάσια με τελικό στόχο την δημιουργία τέτοιων ομάδων σε όλα τα εργοστάσια της έπαρχιας μας.

3. Σε κάθε χωριό της έπαρχιας μας, που αποτελείται κυρίως από αγροτικές οικογένειες θα πρέπει να στησουμε αγροτικές ομάδες βά-

σεις, και αυτό θα το πετύχουμε με συχνές εξορμήσεις στα χωριά μας που θα πρέπει να γίνονται τουλάχιστον μία φορά κάθε 15 μέρες σε κάθε χωριό.

Για την στρατευμένη νεολαία είπε ότι πρέπει να γίνει ιδεολογική κατάρτιση των μελών μας που πρόκειται να στρατευθούν για να είναι ιδεολογικά όπλισμένη με ξεκαθαρισμένες ιδέες ώστε να μην παρασύρονται από την φασιστική προπαγάνδα.

Μαθητική νεολαία:

Οι μαθητικές μας ομάδες βάσης δούλεψαν επίσης και σε άλλους κλάδους. Πολλοί νεολαίοι μας έλαβαν μέρος στις εξορμήσεις που οργανώνονταν από την ΕΔΕΚ και απόχτησαν έτσι κάποια οργανωτική ζύμωση. Επίσης διοργανώνονταν συνεργεία για άφισες για την πώληση της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης».

Κατόπιν έγιναν μερικές εισηγήσεις για την καλύτερη οργάνωση των μαθητών:

Η μαθητική νεολαία θα πρέπει να χωριστεί σε ομάδες βάσης ανάλογα του τόπου διαμονής και σχολείου της. Επίσης στο θέμα της διάθεσης του εντύπου της νεολαίας μας πρέπει κάθε ομάδα βάσης να αναλαμβάνει την πούληση των σοσ. εκφράσεων και των άλλων εντύπων του κόμματος, καθώς επίσης και την έγγραφη συνδρομητών.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Ο ομιλητής αφού αναφέρθηκε στην μέχρι τώρα μορφωτική ήδουλειά είπε ότι δεν ήταν ικανοποιητική και κατέθεσε ορισμένες εισηγήσεις για την μελλοντική δουλειά.

1) Την Αύξηση της κυκλοφορίας της Έκφρασης με συνεργεία.

2) Τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης με προσφορές από μέλη και φίλους του κόμματος.

3) Την τακτική αποστολή ενημερωτικών και διαφωτιστικών εντύπων από το Κέντρο.

4) Να γίνονται προγραμματισμένες συζητήσεις σε ιδεολογικά και πολιτικά θέματα.

5) Προγραμματισμό εκδηλώσεων και διαδηλώσεων από την ΕΔΕΝ.

6) Εξορμήσεις στην ύπαιθρο για διαφωτιστική δουλειά.

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Στις 17 του Μάη η Κυπριακή Νεολαία τίμησε με πινακίδοφορία και συγκεντρώσεις την Παλαιστινιακή επανάσταση, με την ευκαιρία της 28ης εθνικής επετείου της Παλαιστίνης.

Μ' αυτές τις εκδηλώσεις ή προοδευτική νεολαία της Κύπρου, έδειξε στην πράξη την διεθνιστική ανάγκη αλληλεγγύης και συμπαράστασης μεταξύ όλων των λαών που αγωνίζονται ενάντια στον βορειοαμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους του, για εθνική λευτεριά, Άνεξαρτησία και Σοσιαλισμό.

Στη Λευκωσία οι οργανώσεις Νεολαίας Σ.Ν. ΕΔΕΝ, και ΕΔΟΝ και οι φοιτητικές οργανώσεις ΠΟΦΝΕ, Φ.Ε. Α.Τ.Ι., Φ.Ε. Σχολής Νοσοκόμων και Φ.Ε. Παιδαγωγικής Ακαδημίας, οργάνωσαν πινακίδοφορία στους κεντρικότερους δρόμους της Λευκωσίας και μαζική εκδήλωση στο άμφιθέατρο της Σχολής Νοσοκόμων και Μαιών. Κατά την διάρκεια της πινακίδοφορίας

διαβάστηκε μήνυμά συμπαράστασης προς τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού, έξω από την Πρεσβεία του Ισραήλ.

Το μήνυμα τόνιζε τα ακόλουθα: «Ο σιωνισμός σαν κίνημα βασισμένο σε ρατσιστικές δομές, είναι φυσικός σύμμαχος του ιμπεριαλισμού».

«Οι Ένωμένες Πολιτείες της Αμερικής έδωσαν στον Ισραήλ δόθηθεια δισεκατομμυρίων δολλαρίων και απεριόρι-

στη στρατιωτική δόθηθεια. «Όλ' αυτά ήταν έγχοση για την διαρκή επιθετική φύση του Ισραήλ. Η σιωνιστική ιμπεριαλιστική συμμαχία είναι μόνιμη άπειλή για τον Άραβικό κόσμο, έμποδίζει την πορεία για έπρόδο, λευτεριά και ένότητα».

«Η Κυπριακή Δημοκρατική και Φοιτητική Νεολαία εκφράζει πλήρη συμπαράσταση και αλληλεγγύη προς τον δίκαιο αγώνα του Παλαιστινιακού λαού, για μιá Παλαιστίνη Έλεύθερη, Δημοκρατική, όπου θα μπορούν όλοι να ζουν και να έχουν ίσα δικαιώματα άσχετα από φυλή και θρησκευτική πίστη».

Στην συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε το όραδο της ίδιας μέρας στο άμφιθέατρο της Σχολής Νοσοκόμων, ο Κεντρικός Οργανωτικός Γραμματέας της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ συν. Κώστας Χαραμπίδης μίλησε εκ μέρους των διοργανωτριών οργανώσεων. Ο Κ.Ο.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ αναφέρθηκε στο ιστορικό του Παλαιστινιακού προβλήματος και τόνισε περίπου τα εξής:

«Οι Παλαιστίνιοι: εξευτέλιαν τον θάνατο. Ρίχτηκαν σ' ένα ανένδοτο αγώνα για τα πιό ώραια ιδανικά — τη λευτεριά και τη δικαιοσύνη. Στις κατεχόμενες περιοχές ξεσηκώνεται ο λαός. Κι' οι Σιωνιστές μας φέρνουν στη μνήμη τις πράξεις του Ναζισμού. Και για μ'ας πρόσφατα την τουρκική θηριωδία. Δολοφονίες, φυλακίσεις, βασανιστήρια. Άναδιώνει το χιτλερικό καθεστώς».

Οι νεοφασίστες του Ισραήλ ζέχασαν ποιá ήταν ή τελική μοίρα των Ναζιστών κι' άγνοούν ότι αυτές οι μέθοδοι είναι ή αρχή του τέλους τους».

Οι ίδιες καταπιεστικές δυνάμεις. Οι ίδιοι καταχτητές. Μά οι λαοί ξεσηκώνονται. Και δεν υπάρχει δύναμη να στρέψη τους λαούς πίσω. Ο αιώνας μας είναι ή αιώνας των λαών, κι' όπως σωστά ελέχθη, είναι ή αιώνας του θανάτου του ιμπεριαλισμού. Ούτε ή ιμπεριαλισμός, ούτε ή Σιωνισμός, ούτε κι' ή τουρκικός επεκτατισμός δεν μπορούν να στρέψουν πίσω την ιστορία».

Πήραμε την τύχη στα χέρια μας. Οι δυο άδελφοί λαοί θα προχωρήσουν μαζί στο δύσκολο δρόμο του αγώνα και της θυσίας. Και θα νικήσουν. Και θα λευτερωθούν. Κι' όλοι, Άραβες, Έβραιοι, Έλληνες, Τούρκοι, χριστιανοί, μωαμεθανοί άδελφωμένοι. Θ' ανοίξουν τον δρόμο για μιá Κύπρο και

μιá Παλαιστίνη όπου όλοι, άνεξάρτητα από εθνική προέλευση ή θρησκεία θα ζήσουν λεύτεροι».

Στην συνέχεια διαβάστηκαν χαιρετισμοί από εκπρόσωπο του γραφείου της Ο.Α.Π. (P.L.O.) που πήρε μέρος στην εκδήλωση και άκολούθησε προβολή Παλαιστινιακής ταινίας.

Εκ μέρους του Κεντρικού Συμβουλίου της Σ.Ν. ΕΔΕΝ χαιρέτησε την συγκέντρωση ή Γ.Γ. της οργάνωσης Μάριος Τεμδριώτης ή όποιος είπε:

«Εκ μέρους του Κεντρικού Συμβουλίου της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ μεταφέρω θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό στην σημερινή συγκέντρωση συμπαράστασης προς τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού, που οργάνωθηκε από τις Κυπριακές προοδευτικές οργανώσεις νεολαίας».

Πριν από τρία χρόνια για την παγκόσμια κοινή γνώμη, οι Παλαιστίνιοι ήταν άκόμα οι τρομοκράτες και οι εξτρεμιστές, ήταν μιá χούφτα από ρομαντικούς τυχοδιώκτες που προσπαθούσαν με τρομοκρατικές ενέργειες και άεροπειρατίες να διαταράξουν την ήσυχη ζωή των φιλειρηνικών Εύρωπαίων.

Αυτή την εικόνα μ'ας έδιναν για τους Παλαιστίνιους τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ελέγχονται από την παγκόσμια αντίδραση.

Όμως ποιá ήταν ή πραγματικότητα;

Για 25 χρόνια ένας όλόκληρος λαός ζούσε στο περιθώριο κάτω από συνθήκες εξαθλιωτικές και άπαράδεκτες. Ψάχνοντας τη δικαιοσύνη μέσα από διεθνείς οργανισμούς, μέσα από ψηφίσματα και συνδιασκέψεις άναμένοντας πώς κάποιος που ενδιαφέρονται για την λευτεριά και την δικαιοσύνη, να ξαναδημιουργήσουν τη χαμένη πατρίδα τους, να ξανακτίσουν τα χαλασμένα σπίτια τους».

Οι Παλαιστίνιοι, στην πορεία του ειρηνικού αγώνα τους, πέτυχαν χιλιάδες ψηφίσματα που τους άναγνώριζαν το δικαίωμα να ξαναγυρίσουν στα σπίτια τους. Άποδείχτηκε όμως, πώς όλα τα ψηφίσματα του κόσμου, χωρίς ουσιαστικό λαϊκό αγώνα, χωρίς την δυναμική λαϊκή συμμετοχή, είναι άδύνατο να ξαναδώσουν χαμένες πατρίδες!

Κι' όταν ή Παλαιστινέζικος λαός μέσα από τα αντίστοιχα της ποσφυγίας και της εξαθλίωσης, άποφάσισε να πάρη την τύχη του στα χέρια του, και να τραθήξει

το μοναδικό δρόμο που του άπόμεινε, το δρόμο της επανάστασης και της ένοπλης λαϊκής πάλης, δεν ήταν λίγοι αυτοί που θρέθηκαν, άκόμα και Παλαιστίνιοι, για να μ'ας πουν, πώς αυτά όλα είναι ρομαντικές αυταπάτες, πώς είναι εξτρεμισμοί, πώς οι Παλαιστίνιοι ήταν άδύνατο να νικήσουν τη βορειοαμερικάνικη υπερδύναμη και τους σιωνιστές, πώς ή ένοπλη άναμέτρηση θα κατάστρεφε και θα έπληττε τον πολιτικό — ειρηνικό αγώνα των Παλαιστινίων.

Αυτά μ'ας έλεγαν όσοι βλέπουν τους άγώνες των λαών μέσα από το πρίσμα των άριθμητικών πράξεων.

Αυτά μ'ας λέγουν και σήμερα στην Κύπρο, όσοι μετρούν τον αγώνα του λαού μας με άριθμούς».

Μά ποιόι ζούσαν και ζουν μέσα σε ρομαντικές αυταπάτες; Αυτοί που περιμέναν άλλους ν' άγωνιστούν για λογαριασμό τους; Η αυτοί που είδαν μέσα από την πορεία του αγώνα την άναγκαιότητα της ένοπλης πάλης για λευτεριά;

Για πολλά χρόνια ή κόσμος ζέχασε, πώς σε κάποια γωνιά της γης, εκατομμύρια άνθρωποι ζούσαν χωρίς πατρίδα, μέσα στη πείνα, τη μιζέρια την προσφυγία. Σήμερα οι Παλαιστίνιοι είναι ή συνείδηση του κόσμου, χθές ήταν οι τρομοκράτες σήμερα είναι οι άγωνιστές της λευτεριάς και τους τιμούν σ' όλοκληρο τον κόσμο».

Η Κυπριακή Νεολαία πιστός φίλος της Παλαιστινέζικης επανάστασης θα συνεχίσει όπως και στο παρελθόν να παρέχει άμέριστη αλληλεγγύη και συμπαράσταση, στον ήρωικό αγώνα του Παλαιστινέζικου λαού».

«Ο άγώνας είναι κοινός, ή Παλαιστίνη και ή Κύπρος άγωνίζονται από το ίδιο χαρακώμα ενάντια στον ίδιο έχθρό, τον βορειοαμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους του».

«Ο λαός μας όπως και ή λαός της Παλαιστίνης δεν θα άνεχθει ποτέ πιá χαμένες πατρίδες».

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΕΚΛΟΓΕΣ

Έπιτέλους είναι το ναι. Κατάλαβαν όλοι — έτοι τουλάχιστον λέγουν — ότι πρέπει να γίνουν εκλογές. Κάποτε υπήρχε κάποιος «φωνακλάς», «ρομαντικός» που μιλούσε για εκλογές. Δεν πάει πολύς καιρός από τότε. Όλοι οι άλλοι έλεγαν ότι «λόγω της έπικρατούσης καταστάσεως οι εκλογές θα διαταράξουν την γαλήνη»... Τώρα φυσικά ή κατάσταση καλύτερεψε και πρέπει να γίνουν.

Θά κατεβή λοιπόν ή αφρόκρεμα της εθνικοφροσύνης οι πίνπες και οι πούροι με τις μερσεντάρες τους στις πλατείες και στα καφενεία να καταδικάσουν το έγκληματικό πραξικόπημα και την βάρβαρη τουρκική εισβολή για να πούνε στο λαό για ρεαλισμούς και πράσινα άλογα, να ύποσχεθούν δωρεάν περιθάλψεις ιατροφραμακευτικές, δωρεάν παιδεία και πολλά άλλα. Τα είχαν ύποσχεθεί και στές προηγούμενες εκλογές αλλά τα έεχασαν. Πόσα να προφτάσουν οι άνθρωποι. Άς μην είμαστε και πλεονέκτες. Είχαν να στείλουν τον Μακάριο και τον Γρίβα στην Άθήνα να τους δικάση ή Γκιζίκης, είχαν να έτοιμάσουν μερικούς ύπουργούς για τις όκτώ μέρες, να στείλουν τηλεγραφήματα στους Νικόλαο. Είχαν έε άλλου και το «φωνακλά» μέσα στα πόδια τους».

Όσο για το εκλογικό σύστημα θάνατο το ίδιο. Πλειοψηφικό. Κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους. Τους εύνόησε πολύ στις προηγούμενες εκλογές γιατί λοιπόν να το αλλάξουν;

Μερικοί ζήτησαν να ψηφίζουν και οι νέοι από 18 χρονών και πάνω, αλλά ή εθνικοφροσύνη λέει ότι δεν έχουν την κατάλληλη όριμότητα και παρασύρονται από την «επαναστατική φρασεολογία και δημαγωγία». Γι' αυτό πρέπει να όριμάσουν και ψηφίζουν. Φυσικά είναι άλλη κουβέντα όταν τους στήνουν σε φιλοκουρεμένες παρατάξεις και τους λαλούν «να ύπερασπισθούν το πάτριό έδαφος μέχρι και τη τελευταία ρανίδα του αίματός τους». Το αίμα βλέπετε όριμάζει πιο γρήγορα από το μυαλό».

Όπωςόδηποτε ή λαός όπόκτησε άρκετή όριμότητα και στές 3 του Όκτώβρη θα τους δώση ένα καλό μήημα.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Έφ' όσον τó κράτος είναι τó όργανο πού ή άρχουσα τάξη χρησιμοποιά για νά καταπιέζει τις άλλες τάξεις χρειάζεται κράτος για τήν έξουσία της εργατικής τάξης;

Τό ερώτημα αυτό ήταν κεντρικό για τούς θεμελιωτές του επιστημονικού σοσιαλισμού πού σε αντίθεση με τούς άναρχικούς άπάντησαν θετικά.

Πράγματι τó κράτος χρειάζεται και όταν ακόμα ή εργατική τάξη πάρει τήν έξουσία. Γιατί ή κατάληψη της έξουσίας δέν σημαίνει και άμεση εξάλειψη τών τάξεων ούτε τών αντιθέσεων. Έπιπλέον για νά μπορέσει ή εργατική τάξη νά στεριώσει τήν έξουσία και νά όργανώσει τήν παραγωγή πάνω σε διαφορετι-

κές άρχες χρειάζεται τó κράτος.

Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ

Όπωςδήποτε θά είναι διαφορετική από τó άστικό. Ούτε θά χρειάζεται τά άστικά όργανα θά δημιουργήσει τά δικά του έτσι πού νά έξυπηρετούν τις άνάγκες της.

Φυσικά δέν μπορούμε νά μιλούμε με προφητείες μία και πραγματικά εργατικά κράτη για πολύ λίγο χρονικό διάστημα ύπηρεσαν και κάτω από πολύ ιδιόμορφες συνθήκες αλλά από τήν πείρα της κομμούνος του Παρισιού και της Οκτωβριανής επανάστασης στη Ρωσία μπορούμε νά αντιλήσομε χρήσιμο διδάγματα και χαρακτηριστικά της κοινωνίας του μέλλοντος.

- Διάλυση της άστυνομίας, του στρατού, της δικαστικής έξουσίας και της κυβερνητικής γραφειοκρατίας.
- Τήν άμυνα και τήν επιτήρηση της τάξης άναλαμβάνει ó ένοπλος λαός.
- Η δικαιοσύνη άποδίδεται από λαϊκά δικαστήρια με έκλεκτους δικαστές.
- Όλοι οι άξιωματούχοι του κράτους δικαστήριων κλπ., έκλέγονται, μπορούν νά άνακαλεσθούν όποτεδήποτε και πληρώνονται όσο και οι εργάτες.
- Διολύεται ή Βουλή και ή έξουσία λήμης άποφάσεων. Έκτέλεση, έλεγχος γίνεται από συμβούλια αντιπροσώπων και άλλων καταπιεσμένων.

- Υπάρχει άμεση δημοκρατία και ό καθένας λαμβάνει μέρος καθημερινά στη πολιτική.

Η «ΑΠΟΝΕΚΡΩΣΗ» ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Όπως άναφέρθηκε, τó θέμα του κράτους ήταν ή μεγάλη αντίθεση μεταξύ τών όπαδών του άναρχισμού και του επιστημονικού σοσιαλισμού.

Η άναρχική θέση ήταν ότι τó κράτος θά πρέπει νά καταργηθεί άμέσως μετά τήν κατάληψη της έξουσίας από τήν εργατική τάξη. Για τούς θεμελιωτές του επιστημονικού σοσιαλισμού Μάρξ και Έγκελς, ή θέση αυτή είναι έντελώς όυσιπική. Η θέση τους ήταν ότι τó άν θά υπάρχει κράτος δέν έξορτάται από τις ιδέες μας αλλά από τις αντικειμενικές συνθήκες. Και έφ' όσον τó κράτος είναι άποτέλεσμα ταξικών αντιθέσεων και όργανο ταξικής κυριαρχίας θά υπάρχει όταν και στα βαθμó πού υπάρχουν οι ταξικές αντιθέσεις.

Η εξάλειψη του κράτους θά έλθει μόνο όταν εξαλειφθούν οι ταξικές αντιθέσεις πού τότε δέν θά υπάρχει λόγος ύπαρξής του.

Με τήν κατάληψη της έξουσίας από τήν εργατική τάξη τó κράτος άρχίζει νά χάνη ώριμα από τά χαρακτηριστικά του γιατί από τήν στιγμή αυτή ή κοινωνία θαδίζει προς τήν εξάλειψη τών τάξεων. Με τήν έδραίωση της εργατικής έξουσίας και τó χτίσιμο του σοσιαλισμού τó κράτος χάνει σιγά — σιγά τó ρόλο του σαν όργανο ταξικής κυριαρχίας και γίνεται περισσότερο συντονιστικό. Η εξέλιξη της κοινωνίας, θά φέρει τήν σταδιακή εξάλειψη του ή με τόν όρο πού συνηθίζεται θά φέρει τήν άπνεκρωσή του. Αλλά ή εξέλιξη του κράτους θά γίνει μόνον και όταν εξαλειφθούν οι τάξεις ο' άλλκληρο τόν κόσμο.

«Τó κράτος, λοιπόν, δέν υπήρχε πάντοτε. Υπήρξαν κοινωνίες δίχως του, πού δέν είχαν ιδέα από τó κράτος και κρατική έξουσία. Σε κάποιο στάδιο οικονομικής ανάπτυξης, πού ήταν άναγκαστικά δεμένο με τόν διαχωρισμό της κοινωνίας σε τάξεις, τó κράτος έγινε μία άνάγκη λόγω αυτού του διαχωρισμού. Προσεγγίζουμε τώρα πολύ γρήγορα ένα στάδιο στην άνάπτυξη της παραγωγής πού ή ύπαρξη αυτών τών τάξεων όχι μόνο θά πάρη νά είναι άνάγκη αλλά θά γίνει ένα εμπόδιο στην παραγωγή. Άναγκαστικά θά εξαφανιστούν όπως έμφανίστηκαν σε ένα προηγούμενο στάδιο.

Μαζί τους θά εξαφανιστεί και τó κράτος. Η κοινωνία πού θά επαναοργανώσει τή παραγωγή στη βάση μιας ελεύθερης και ίσης συνεργασίας τών παραγωγών θά βάσει όλο τó μηχανισμό του κράτους εκεί πού τότε θά άνηκν: στο μουσειό τών αρχαιοτήτων, δίπλα από τó ροδάκι και τó μπρούτζινο τσεκούρι.

ΠΑΤΑΤΕΣ

Έτσι έαφνικά οι πατάτες ένα από τά παραδοσιακά φαγητά της φτωχολογίας έγιναν προϊόν πού τó χείρονται μόνο οι πλούσιοι. Άκολούθησαν τó δρόμο πού πήραν τόσα και τόσα προϊόντα όπως οι ντομάτες, τά φρούτα, τó κρέας. Μέρα με τή μέρα τó πιάτο του φτωχού άδειάζει. Μέρα με τή μέρα κάθε εργαζόμενος δένει τή ζώνη πιο σφιχτά.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Πριν μερικούς μήνες μία όκά πατάτες στοιχίξε γύρω στο 1½ σελίνι. Όχι πώς ήταν φτηνές αλλά τελοοπάντων μπορούσε νά τó άντέξει κάπως τó πορτοφόλι της πλειοψηφίας από μας πού κάθε άλλο παρά παραφουσκωμένο είναι.

Τήν περασμένη εβδομάδα μία όκά πατάτες στοιχίξε 4 σελίνια (σχεδόν 150% αύξηση). Και όπως φαίνεται θά συνεχιστεί αυτό τó άνέδασμα.

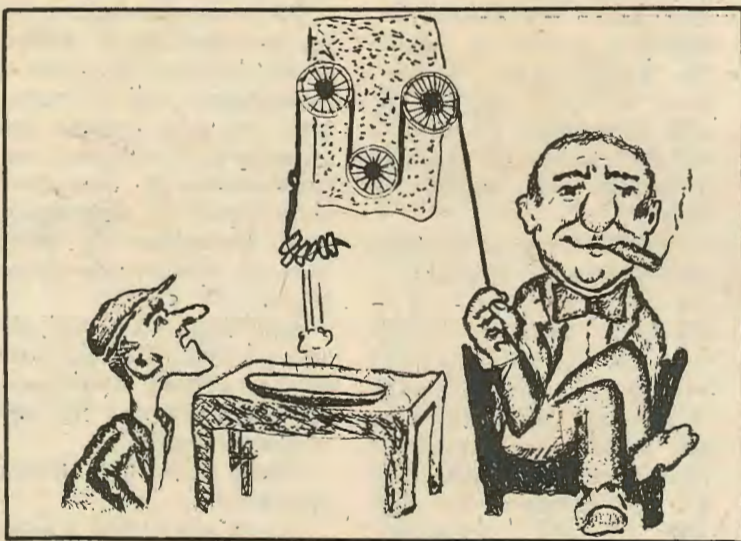
Για ένα εργαζόμενο με τόν μέσο μισθό τών £10—13 τή εβδομάδα σημαίνει ότι για τρεις όκάδες πατάτες τήν εβδομάδα θά πληρώνει γύρω στα 10 σελίνια παραπάνω. Έέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει νά τά όβάλει πέρα μία οικογένεια με £10—13. Είναι ένα συνεχές άγώνα για νά οικονομηθεί και τó τελευταίο γρόσι. Με τήν αύξηση της τιμής τών πατατών και τών άλλων ειδών πρώτης άνάγκης — θά γίνει πολύ δύσκολο νά άντιμετωπισθούν τά έξοδα μιας οικογένειας με τόσο χαμηλό μισθό.

Η λύση έφ' όσον ó μισθός δέν αλλάζει ή άν θά αλλάξει χαμηλώνει — πού θά θρει ένα οικογενειάρχης, είναι νά κόψει κάτι από τó φαί του, ή αγοράζει λιγότερες πατάτες, λιγότερο κρέας τίποτα φρούτα.

Άν λάθουμε υπ' όψιν ότι ένα τεράστιο ποσοστό τών εργαζομένων διατηρείται σκανδαλώδεια άνεργο ή ύποαπαχολείται, ή αύξηση αυτή θά επηρεάσει σε ψηλό βαθμό τήν πλειοψηφία τών Κυπρίων εργαζομένων.

ΦΕΥΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΙΑΤΟ

ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΥ

Έν τώ μεταξύ μειοψηφία πού ζει από τήν έμμετάλλευση και τά κέρδη θά συνεχίσει νά κάμνει τήν πλούσια ζωή της, δίχως καμμία στέρση δίχως νά επηρεαστεί από τις αύξήσεις. Μερικοί ακόμα θά πραγματοποιήσουν τεράστια κέρδη από τήν αύξηση αυτή.

ΓΙΑΤΙ Η ΑΥΞΗΣΗ

Η αύξηση στην τιμή τών πατατών είναι ένα φαινόμενο παγκόσμιο. Αυτό όμως δέν δικαιολογεί τήν κατάσταση. Άντίθετα μάλιστα. Η αύξηση αυτή ήταν σχεδιασμένη. Σε χώρες όπως ή Άγγλία όπου ή παραγωγή είναι μεγάλη και όρίσεται στα χέρια μεγάλων κτηματιών και Έταιρειών και όπου τó κράτος επεμβαίνει για νά συντονίζει τó ποσό της παραγωγής δέν φύτεψαν πατάτες για νά κρατηθούν ψηλά οι τιμές. Άντιόργησαν με άλλα λόγια τήν αύξηση. Ο λόγος είναι ότι με αυτό τó τρόπο αύξάνονται τά κέρδη τών

μεγάλων παραγωγών και τών εμπόρων.

Στην Κύπρο ή τιμή, τών πατατών αύξήθηκε όχι γιατί δέν έχουμε παραγωγή πατατών αλλά λόγω της αύξησης στην παγκόσμια αγορά. Και τó μεγαλύτερο ποσοστό από τήν αύξηση πάει στις τσέπες τών εμπόρων πού αγοράσαν τις πατάτες φτηνές και τις πουλούν τώρα πανάκριβες.

ΚΑΘΑΡΗ ΚΛΕΨΙΑ

Άν ένας φτωχός πάει νά κλέψει 1 όκά πατάτες για νά τσίσει τά μυρά του θά τόν χώσουν στην φυλακή.

Δέν χώνουν όμως στην φυλακή άτομα πού κάμνουν τó ίδιο έγκλημα σε πιο μεγάλη έκταση και πιο θρώμικα. Γιατί πώς άλλιως μπορεί νά χαρακτηριστεί ή πράξη τους παρά σαν μία κλεψιά της χειρότερης μορφής;

Όταν αγοράζουν τις πατάτες 1—1½ σελίνι και τις πουλούν 4 και πάνω επειδή αυ-

ξήθηκε ή τιμή, στο έξωτερικό;

Ο νόμος όμως φτιαγμένος από αυτούς για νά έξυπηρετά αυτούς, τούς προστατεύει. Γιατί σύμφωνα με τó νόμο αυτοί δέν κλέβουν. Άπλως κερδοσκοπούν.

Έδώ βρίσκεται και ή ρίζα της κακοδομίας της κοινωνίας μας όπως επίσης και ή λύση της.

Τó σύστημα πού ζούμε σήμερα — τó καπιταλιστικό — έξυπηρετά ένα και μόνο πράγμα: τά κέρδη τών λίγων πού έχουν τά πολλά και όχι τις άνάγκες τών πολλών πού χύνουν καθημερινά τόν ιδρώτα τους στο εργοστάσιο, στο γραφείο, στο χωράφι για ένα κομμάτι ψωμί.

Έφ' όσον διατηρείται τó καπιταλιστικό σύστημα γεγονότα και καταστάσεις όπως αυτή θά συμβαίνουν συνεχώς.

Η μόνη λύση είναι ή συντριβή του καπιταλισμού και ή άντικατάστασή του με ένα σύστημα πού θά έξυπηρετά τις άνθρώπινες άνάγκες και όχι τά κέρδη τών λίγων. Τó σύστημα αυτό είναι τó σοσιαλιστικό.

Θά τó πετύχουμε άν ή εργατική τάξη άποκτήσει συνείδηση τών συμφερόντων της και της δύναμής της και άφου άνατρέψει τήν κεφαλαιοκρατική τάξη, πάρει τήν έξουσία.

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Ο ΚΑΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΣΒΕΗΚ ΟΙ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ

Η τέχνη και η τριβή με την τέχνη, όταν ξεσηδώνεται από δύσκολες πολιτικές καταστάσεις, πρέπει να εξυπηρετεί ένα ωφέλιμο σκοπό. Πρέπει να επαναστατικοποιήσει το λαό, να τον ώθησει και να τον προετοιμάσει πνευματικά για αγώνα. Αυτά τα μηνύματα είναι πολύ πιο εύκολο να αφομοιωθούν από ένα νεαρό μαθητικό κοινό και γι' αυτό πρέπει να δημιουργηθεί ένα μαθητικό κοινό, που να μπορεί να παίξει και να παρακολουθήσει ώφεμιλίστικο θέατρο καθώς και άλλες μορφές τέχνης.

Ένα θήμα μπροστά σ' αυτό το τομέα, έγινε με το ανέβασμα του έργου από μαθητές. Πρόκειται για τον «Καλό στρατιώτη Σβέικ» του Aussler από μαθητές του Γυμνασίου Κύκκου και τους «Καλόγερους» του Χρ. Γεωργίου από τους μαθητές της Αγγλικής Σχολής. Τη σκηνοθεσία του πρώτου ανέλαβε ο Βλ. Καυκαρίδης σκηνοθέτης του ΘΟΚ και του δεύτερου ο Ν. Σιαφκάλης επίσης σκηνοθέτης του ΘΟΚ. Οι σκηνοθέτες του ΘΟΚ κατέβηκαν να διδάξουν θέατρο σε έρασιτέχνες μαθητές με πραγματικά σπουδαία αποτελέσματα.

Ο καλός στρατιώτης Σβέικ που ανέβαστηκε στο Δημοτικό Θέατρο είναι ένα έργο που το θέμα του είναι ζωντανό για όλες τις εποχές. Η ζωή των Γερμανών πριν από τον 1ον Παγκόσμιο Πόλεμο και τα στρατόπεδα της Αυτοκρατορικής αυτοκρατορίας, δημιουργούν καταστάσεις που μπορούν να υπάρξουν σε οποιαδήποτε κοινωνία και σε οποιοδήποτε καιρό. Οι καταστάσεις αυτές που αναπηδούν μέσα από την δικτατορική απολυταρχία και τον έντονο μιλιταρισμό διακωμωδούνται από τον άπλοιο στρατιώτη Σβέικ όπως τον συνέλαβε ο συγγραφέας Aussler. Οι περιπέτειες του Σβέικ στο δικαστήριο, με τον παπά, με τους στρατιωτικούς δείχνουν την φαύλη κατάσταση που επικρατεί σ' ένα οποιοδήποτε μιλιταριστικό κράτος. Ο έντονος αντιμιλιταρισμός του έργου, δημιουργεί προδοληγματικούς στο θεατή παράλληλα με το άφθογο γέλιο που σκορπάζει και αυτό είναι το καλύτερο για το θεατρικό κοινό μας. Είναι: αμφίβολο αν, ένα απόλυτα σοβαρό έργο θα τραβούσε την προσοχή του μαθητή εφ' όσον οι μαθητές είναι άπειροι ακόμα στο θέατρο. Ο καλός στρατιώτης Σβέικ πρέπει όμως να αποτελέσει άφραση για πιάτο σοβαρό θέατρο με σοβαρότερες και πιο σύγχρονες κοινωνικές αναλύσεις. Είναι όμως μια καλή αρχή.

Για όσους πιστεύουν ότι οι μαθητές δεν μπορούν να καταφέρουν τίποτα το σοβαρό, ή παράσταση και το παίξιμο των μαθητών τους διαψεύδει. Οι μαθητές έπαιξαν με άνεση και δεξιοτεχνία, προσφέροντας αληθινό θέατρο στο κοινό και στους μαθητές. Οι εφημερίδες

που έγραψαν για το έργο (δεν ήταν πολλές) μόνο ευμενής σχόλια έκαναν γι' αυτό.

Το άλλο έργο παρουσιάστηκε στην αίθουσα τελετών της Αγγλικής Σχολής. Ο συγγραφέας του έργου είναι Κύπριος καθηγητής της Σχο-

λής. Ανέλασε την εμπνευσή του από την Κυπριακή πραγματικότητα στηρίζοντας το πάνω σε ιστορική βάση. Το θέμα είναι η εκτέλεση δια πυρός των καλογέρων της Καν-

τάρας τον 13ον αιώνα ή του Κυπριακού Λαού τον 20όν. Μ' αυτό το θέμα συνδέονται:

κοινωνικές και πολιτικές καταστάσεις και το έργο τελειώνει με τη θέση ότι για να σωθεί η Κύπρος πρέπει να επαναστατικοποιηθεί ο λαός. Οι καλόγεροι και ο βασιλιάς που θέλει την Κύπρο να ισοζυγιαστεί μεταξύ Δύσεως και Ανατολής θυμίζουν έντονα την πολιτική ζωή του τόπου μας. Ο Αντρέας ο Κήρυκας, ο Κύπριος που προσχώρησε στη Ρώμη της Δύσης πόσο θυμίζει την δική μας ΕΟΚΑ Β'. Το έργο του Χρ. Γεωργίου ανήκει στα έργα της επίκτητης ωφελμιστικής τέχνης στην οποία όμως οι χαρακτήρες του είναι ολοκληρωμένοι και δεν χάνουν την ατομική τους ύπαρξη μέσα στη συλογική. Κάτι ασυνήθιστο για ένα έπικό θεατρικό έργο που όμως είναι βαθιά φιλοσοφικό καθ' όλη την διάρκειά του. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το έργο γράφτηκε το 1972 και όμως ο συγγραφέας έδλεπε τον Πεν-

ταδάχτυλο να παίρνει φωτιά και μετά την καταστροφή να αναρωτιέται «τι να προμηθεύει η ήσυχη μουντή μέρα μια άλλη καταιγίδα ή ένα ήλιο λαμπρό που να μπαίνει δρόμους μέσα του». Και ο Αβξέντης επαναστάτης πιά να του υπόσχεται ένα αγώνα για απελευθέρωση.

Η αξία της παράστασης εκτιμάται επίσης στη συνειδητή εργασία των μαθητών. Τα σκηνικά (σε μακέτες Γ. Μαυρογένη) ή δλη σκηνική οργάνωση, ο φωτισμός, το μακιγιάζ, έγιναν όλα από τους μαθητές. Η φύση του έργου αυτού ήταν έντελως διαφορετική από τον Σβέικ. Ήταν ένα σοβαρό φιλοσοφικό και ίσως διαλεκτικό έργο. Ένα έργο στο οποίο οι φιλοσοφικές έννοιες είχαν την πρώτη σημασία. Γι' αυτό και ένα μέρος του μαθητικού κοινού δυσκολεύτηκε να κατανοήσει το έργο και μόνο οι μαθητές των μεγάλων τάξεων μπόρεσαν να το παρακολουθήσουν με κάποια άνεση.

Στην περίπτωση όμως αυτού του συγκεκριμένου έργου έγινε μια καινοτομία ξεχωριστή που από αυτήν μπορεί ο ΘΟΚ να διδαχτεί. Το έργο ήταν γραμμένο από Κύπριο συγγραφέα και πραγματοποιήθηκε στην κυπριακή πραγματικότητα. Τα μόνα Κυπριακά έργα που ανέβασε ο ΘΟΚ μέχρι τώρα περιορίζονταν σε τύπου Κυπριώτικου Σκέτς. Και όμως πρέπει να υπάρχουν σοβαρότερα έργα γραμμένα από Κύπριους που θα μπορούσαν να ανεβαστούν από το ΘΟΚ. Κι όμως αφήνει μαθητές έρασιτέχνες να πρωτοπορούν. Φυσικά εδώ πρέπει να τονιστεί ότι ο ΘΟΚ δοθήσε στις δυο παραγωγές. Ο ΘΟΚ παραχώρησε το θέατρό του στους μαθητές του Κύκκου για να ανεβάσουν το έργο τους. Προμήθευσε τα κοστούμια για τους «Καλόγερους». Οι δυο σκηνοθέτες του ΘΟΚ ο Βλ. Καυκαρίδης και ο Ν. Σιαφκάλης σκηνοθέτησαν τα δυο έργα. Αδτή ή ενέργεια του ΘΟΚ είναι αξιοσημείωτη. Γιατί η τριβή των μαθητών με το θέατρο θα τους κάνει να το αγαπήσουν και να αποτελέσουν ένα θεατρικό κοινό για τις παραστάσεις του ΘΟΚ. Σ' αυτούς έπρεπε να στραφεί ο ΘΟΚ και σ' αυτούς στράφηκε. Δεν αρκούν οι ειδικές μαθητικές παραστάσεις που δίνει και που ή αξία τους είναι από πολλούς αμφισβητήσιμη. Ο μαθητής πρέπει να κάνει θέατρο και να έρθει σε ενεργητική επαφή μαζί του για να το αγαπήσει.

Οι παραστάσεις των δυο αυτών έργων και ή συμμετοχή των σκηνοθετών του ΘΟΚ ήταν μια καλή αρχή. Οι καλές αρχές στην Κύπρο παραμένουν συνήθως καλές αρχές. Το μαθητικό θέατρο ως αποτέλεσμα εξαίρεση αυτού του κανόνα για το καλό και των μαθητών και του θεάτρου.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΤΟΥ Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Ο σημερινός άνθρωπος έχει χάσει το ουσιαστικό του περιεχόμενο. Οι δρόμοι τον οδηγούν ελοένα στον τόπο της εκμετάλλευσης, στο δρόμο της κοινωνικής του εξαθλίωσης. Η αστική τάξη έχει αποτύχει σαν κοινωνική οργάνωση, έχει αποτύχει σαν ανθρωπιστική πολιτική. Ο μικροαστικός τρόπος ζωής στηρίζεται σε μια αμφίδρομη ασφάλεια και είναι οικοδομημένος με τα πρόχειρα υλικά του συμβιβασμού και της κούφιας κοινωνικής αξιοπρέπειας. Η διαβρωτική δύναμη του χρήματος αλλοιώνει, αποδυναμώνει, εξουθερώνει. Δημιουργεί έναν κόσμο που σφαιράζει μέσα στον πόλεμο των συμφερόντων, τα θύματα, το αίμα, τη θάνατο. Στόχος της αστικής τάξης όχι ο άνθρωπος αλλά το κέρδος, ή καταναλωση όχι ο καταναλωτής. Έκατομμύρια άνθρωποι οδηγούνται καθημερινά στην πείνα, στο αδιέξοδο, την τρέλα, την εξουθένωση. Έτσι κι ή Τέχνη μένει καθηλωμένη στα γούστα της. Μικροαστική, ήθικολογική, εφυσολογική.

Από πάντα δουλειά της Τέχνης είναι ή ψυχαγωγία των ανθρώπων. Αδτή ή δουλειά της προσδίδει το ιδιαίτερο κύρος της. Υπάρχουν όμως διάφορα είδη ψυχαγωγίας. Υψηλά ή χαμηλά. Τήν Τέχνη δηλαδή την συναντάμε πότε ψηλά και πότε χαμηλά. Πότε στις φτηνές διασκεδάσεις, που απλώς μας εκτονώνουν και μας καθησυχάζουν και πότε στη ψυχαγωγία εκείνη ή οποία μας κάνει να σκεφτούμε, να βασαν-

ιστούμε να ανησυχήσουμε. Η Τέχνη μπορεί να παραδώσει τον άνθρωπο στη σύγχυση και στην αταξία ή μπορεί να παραδώσει τον κόσμο στον άνθρωπο. Μπορεί να μεγαλώσει την αμάθεια ή μπορεί να μεγαλώσει τη γνώση. Μπορεί να κάνει τον έαυτό της οργανο μιας μικρής μερίδας ερισμένων που παίζουν τους θεούς και τους σωτήρες για τους πολλούς και που απαιτούν μια τυφλή πίστη ή μπορεί να σταθεί στο πλευρό των πολλών και να θάψει τη μοίρα τους στα δικά τους χέρια. Χρειαζόμαστε μια Τέχνη που να παράγει και να χρησιμοποιεί σκέψεις και αισθήματα τα οποία θα παίξουν ρόλο μέσα στις ιστορικές συνθήκες. Τις ιστορικές συνθήκες δεν πρέπει να τις φανταστούμε σαν σκοτεινές δυνάμεις. Δημιουργούνται και διατηρούνται από τους ανθρώπους και μεταβάλλονται από αυτούς. Τις καθορίζει αυτό που γίνεται τούτη τη στιγμή.

Στρατευμένη Τέχνη να, σημαίνει ή Τέχνη να είναι στην υπηρεσία του λαού. Όπως ο άπλος στρατιώτης παίρνει το όπλο και από ένα πρόχυμα, φυλάκιο ή άλλο μετερίζι υπερασπίζεται την πατρίδα του έτσι κι ή Τέχνη σαν όπλο στα χέρια των ανθρώπων της (καλλιτέχνες κλπ.) κάνει αγώνα στο Πολιτικό τομέα. Υπερασπίζεται την κουλτούρα και τα δίκαια του λαού. Εργάζεται για την εξέλιξη του λαού, για την ανόδου του.

Η Τέχνη έχει χρέος να έντοπίσει τα διάφορα προβλήματα του λαού, να καυτηριά-

σει, να μιλήσει με ανοιχτά χαρτιά. Ιδιαίτερα σε περιόδους αγώνα είναι που χρειάζεται ή Τέχνη να παίξει το ρόλο που είναι ταγμένη να παίξει. Τέχνη που να πηγάει από το λαό και να μιλά γι' αυτόν, τα προβλήματά του, τις αγωνίες του, τα θνηρά του, τις διεκδικήσεις του. Άνθρωποι που μπαίνουν εμπόδιο στο ρόλο αυτό της Τέχνης δεν κάνουν τίποτ' άλλο παρά να υπηρετούν την αντίδραση και να εμποδίζουν την κοινωνική ανάπτυξη του λαού μας και την πρόοδο.

Σήμερα στην Κύπρο, για να είναι ή Τέχνη στρατευμένη πρέπει να κινηθεί σ' αυτές τις ιστορικές συνθήκες που τις παρουσιάζονται και να ανοίξει δρόμους επαφής με το λαό και να διαφωτίσει. Πρέπει να πει στο κόσμο την αλήθεια. Πρέπει να έντοπίσει και να καυτηριάσει. Να σκαλίσει μνήμες και συνειδήσεις. Να ξύσει πληγές. Πρέπει να φωτίσει το λαό, πρέπει να εξυψώσει το ήθικό του για αγώνα, για άσταμάτητο αγώνα μέχρι την τελική νίκη. Μέχρι τη Λευτεριά. Η Τέχνη υπηρετεί ψηλά ιδανικά. Οτιδήποτε κάνουμε πέρα από αυτούς τους στόχους, θάμαστε έξω από την πραγματικότητα, θάμαστε μακριά από το λαό, μακριά από το βασικό πρόβλημα του τόπου.

Τότε μόνο θάνα Στρατευμένη ή Τέχνη, αν άγγίζει πραγματικά την αγωνία αυτού του λαού, αν γίνει ένα με τα θνηρά του και τους πόθους του για τα πιο θμορφα ιδανικά της ανθρωπότητας, ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ.

ΛΑΪΚΗ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ

Τα πολιτικά ιμπεριαλιστικά προγεφυρώματα και τα δημοσιογραφικά τους όργανα ασχολούνται τον τελευταίο καιρό μ' ένα στυλ άρθρογραφίας που δεν μπορεί να κρύψει τις πραγματικές τους προθέσεις και τον τρόπο και την αγωνία που τους διακατέχει: από την πρώτη στιγμή που πάρθηκε η απόφαση για βουλευτικές εκλογές.

Είναι γεγονός που εύκολα μπορεί να δει κανείς ότι ύστερα από την απόφαση προσφυγής στη λαϊκή έτοιμηγορία για ανάδειξη νέας Βουλής αντιλήφθηκαν ότι ή ίδια ή πολιτική ύπαρξη και ή ύπστασή της μπήκαν υπό ούσιαστική αμφισβήτηση. Καλούν «δλους τους πραγματικούς δημοκράτες να συσπειρωθούν», ανακαλύπτουν με καθυστέρηση δύο περίπου χρόνων «καυτές αλήθειες που αναδύονται από τη σημερινή

πραγματικότητα» και μιλούν για ιδεολογικές συγκρούσεις με στόχο να δημιουργήσουν ένα κλίμα σύγχυσης μέσα στο οποίο ελπίζουν να επιπλεύσουν. Όλα αυτά θα πρέπει να προβληματίσουν κάθε ξεχωριστό Κύπριο πατριώτη πάρα πολύ. «Ο καυτός αλήθειες που κалούν σε συσπείρωση «δλους τους πραγματικούς δημοκράτες» πρέπει να προβληματίσουν όλους τους πραγματικούς δημοκράτες (χωρίς εισαγωγικά).

Οι υποψήφιοι νεκροθάφτες μας ξύπνησαν υποχρεωτικά από το λήθαργο για να εξομύσουν από τις θαυσιές πολυθρόνες τους προς τον λαό. Θ' αφήσουν για λίγο σε άλλα χέρια τις επιχειρήσεις τους, θα εγκαταλείψουν τα

σαλόνια τους και θα εξορμήσουν για να οργανώσουν όπως μάς λέν την «δημοκρατική παράταξη ώστε ν' αποκτήσει πολύτιμη φωνή στον πολιτικό χώρο του νησιού». Καιρός ήταν, εκλογές έρχονται. Θα θυμηθούν ότι φιθιρίζεται πώς κάπου, σε κάποιες γωνιές του 60% της γής που μάς έμεινε, υπάρχουν πρόσφυγες. Θα σκορπίσουν απλόχερα και αφειδώλευτα υποσχέσεις. Θα γίνουν οι στρατευμένοι απόστολοι μιας αντιιδεολογίας που περιχαράκωνει και ισχυροποιεί τα συμφέροντα και τ' κατοστημένο της. Θα ζητήσουν από το λαό να τους επανεγκαταστήσει και επανασταθεροποιήσει: στις θέσεις εκείνες που κατέχουν και από τις οποίες όχι μόνο στάθηκαν άνικανοί να προδλέψουν και να προλάβουν,

αλλ' αποτέλεσαν ένας ένας ξεχωριστά κι' όλοι μαζί συλλογικά το υπόβαθρο πάνω στο οποίο αναπτύχθηκε ή συνωμοτική πορεία προς το πραξικόπημα — εισβολή. Την ώρα τούτη που οι κίνδυνοι για μιá όριστική θανατική εθνική καταδίκη είναι ούσιαστική όσο ποτέ, επιδιώκουν τή διάσπαση του λαού πάνω σε ιδεολογική βάση. Αυτό είναι και τ' μοναδικό πιθανό μέσο επικράτησης που τους απόμεινε. Αντί να χαράζουν προοπτικές που να στηρίζονται στα σημερινά αντικειμενικά δεδομένα, αντί να μάς μιλούν για μορφές άγωνα και εθνικοαπελευθερωτικής πάλης, αντί να μάς προτείνουν συγκεκριμένο πρόγραμμα, στρατηγική, τακτική κι' ενδιάμεσους στόχους, προτοιμάζουν τ' έδαφος για να προσαρμόσουν τ' κλίμα του προεκλογικού πεντάμηνου στα μέτρα τους.

Βαρούν σάλπισμα συναγερμού σ' όλες τις «πραγματικά δημοκρατικές και πατριωτικές δυνάμεις» (να τες χαίρονται) για ν' αποτρέψουν επιτηδευμένα φτιαγμένους κινδύνους. Ανακάλυψαν ξανά ότι τ' αράσα που απαρντιώντουσαν εξακολουθητικά, ξετσίπωτα

και φανερά σ' όλη τη διάρκεια της κλιμάκωσης της ιμπεριαλιστικής συνωμοσίας σε βάρος του λαού μας, «αποτελούν τήν φυσική στέγη της ιδεολογικής τους παράταξης». Ως τώρα οι ιούδες στην ιστορία μιá φορά μόνο ευρισκαν τ' θράσος να φιλήσουν). Λέν με μισόλογα ότι διεκδικούν κάποια θέση στο αντιιμπεριαλιστικό στρατόπεδο γιατί ίσως τ' φαντάζονται να λειτουργεί σαν στρατόπεδο Κυπριακής Έθνοφρουράς πριν από τ' πραξικόπημα.

Έδώ όμως πρέπει να σταθούμε για να τους πούμε πώς κανένας απ' αυτούς που στάθηκαν επίσης στα μετερίζια του άγωνα ως τ' τέλος δεν διεκδικά μονοπωλιακά τ' προνόμιο της αντιιμπεριαλιστικής τοποθέτησης. Όλοι μαζί όμως θα πρέπει ν' αρνούνται κατηγορηματικά στα ντόπια πολιτικά προγεφυρώματα του ιμπεριαλισμού, να διεκδικούν τήν στάμπα τήν αντιιμπεριαλιστική για προεκλογική κατανάλωση. Γιατί όταν ο δείχτης της πολιτικής ώριμότητας ενός λαού κάνει τήν λύτρωση να φαίνεται ξεκάθαρα σαν μιá πιθανή και απλή υπόθεση πλειοψηφίας σε επικείμενες εκλογές, είναι πολλά αυτά που μπορούν να γίνουν ως τήν ημέρα που θ' ανοίξουν οι κάλπες.

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΝΤΡΟΠΙΑΣΕ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Ο Έλληνικός λαός έδειξε τήν έχθρα του ενάντια στον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό τήν περασμένη Δευτέρα και Τρίτη στη Ρόδο και Μύκονο. Όταν εμπόδισαν μείρα του Έκτου Αμερικάνικου στόλου.

Φάνηκε επίσης καθαρά ο αντιλαϊκός και στην υπηρεσία του ιμπεριαλισμού και των μονοπωλίων στόλος της Ελληνικής Κυβέρνησης.

ΡΟΔΟΣ

Παρά τ' γεγονός ότι ή αστυνομία απαγόρευσε οποιοσδήποτε εκδηλώσεις ενάντια στον Έκτο στόλο δλόκληρη ή Ρόδος μαζεύτηκε στο λιμάνι για να εμπόδισει απόβαση των Αμερικανών.

Οι Αμερικανοί προκλητικά προσπάθησαν αρκετές φορές,

σε διαφορετικούς τόπους να αποβιβάσουν στρατεύματα τ' ο λαό να δείξει τ'α πραγματικά του αισθήματα. Ο λαός αντίδρασε δυναμικά σε κάθε προσπάθεια των Αμερικανών που στο τέλος αφού κατάλαβαν ότι δεν μπορούσαν να νικήσουν τήν αγωνιστικότητα και τή θέληση του λαού χρησιμοποιήσαν ελικόπτερο για να συναντηθούν με τόν νομάρχη αξιωματικό.

Επεισόδια δημιουργήθηκαν όταν ή αστυνομία επέτεθηκε ενάντια στους διαδηλωτές για να υποστηρίξει τούς έχθρους του λαού — τόν Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

ΜΥΚΟΝΟΣ

Στη Μύκονο ο λαός υποδέχτηκε τήν απόβαση των Αμερικανών με βροχή από ντομάτες. Αποτέλεσμα ήταν οι Α-

μερικανοί να επιστρέψουν πίσω στο πλοίο τους δίχως να καταφέρουν να πατήσουν τ' πόδι τους στη γή.

Συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν «Έξω οι Αμερικάνοι», «Είστε υπεύθυνοι για τήν Κύπρο».

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ

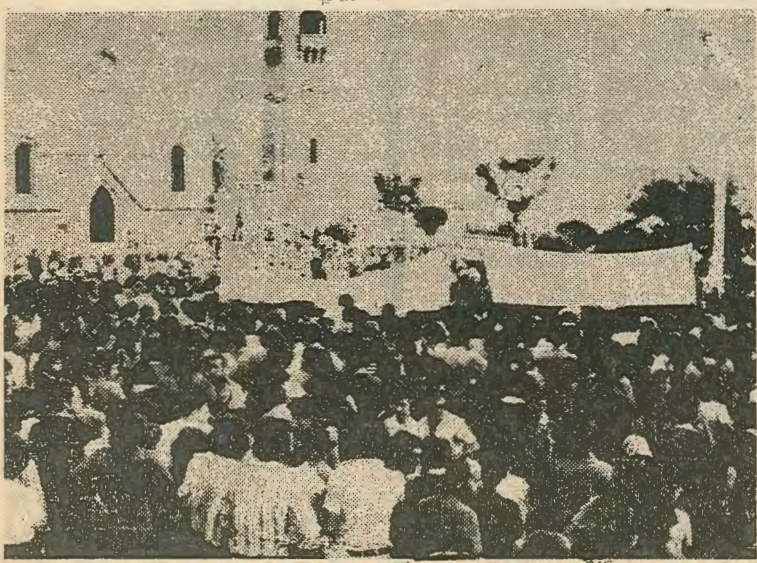
Οι εκδηλώσεις αυτές δείχνουν πολύ καθαρά τήν αντιιμπεριαλιστική τοποθέτηση του Έλληνικού λαού σε αντίθεση με τήν άρχουσα τάξη και τήν Έλληνική κυβέρνηση. Μάς δείχνει επίσης τήν αποτελεσματικότητα που μπορεί να έχει μιá μαζική αγωνιστική εκδήλωση έστω κι' αν ο έχθρος είναι τόσο δυνατός όπως ο Αμερικάνικος Έκτος στόλος.

Για τ' Κυπριακό λαό και τόν άγωνα μας οι εκδηλώσεις αυτές έχουν ιδιαίτερη σημασία. Μάς κάνουν να ξεκαθαρίσουμε ποιοί είναι οι έχθροι μας και ποιοί οι σύμμαχοί μας. Μέχρι τώρα έχουμε συνηθίσει να ταυτίζουμε τόν Έλληνικό λαό με τήν Έλληνική κυβέρνηση με αποτέλεσμα να θεωρούμε τόν Έλληνικό λαό σαν έχθρό μας.

Ο Έλληνικός λαός όπως φάνηκε δεν είναι έχθρος μας. Κοινός έχθρος είναι ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και ή τάξη που υπερασπίζεται τ' συμφέροντά του και στην Κύπρο. Η κυβέρνηση Καραμανλή αντιπροσωπεύει αυτή τή τάξη στην Ελλάδα και είναι αυτοκτονία για μάς να περιμένουμε λύση που να εξυπηρετεί τ' συμφέροντά μας από τέτοια κυβέρνηση.

Ο Έλληνικός λαός βρίσκεται στο ίδιο χαρακίμα με μάς. Ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε είναι να αναπτύξουμε δεσμούς με τόν Έλληνικό λαό και όχι με τήν Έλληνική κυβέρνηση.

Τέτοιου είδους ένότητα θα έχει άμεσα αποτελέσματα στον άγωνα μας και θα φέρει τήν ώρα της λευτεριάς που κοντά.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
 Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
 Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οί έπιταγές στο λογαριασμό
 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
 Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.